

NOVA ГАЗЕТА

№ 41 (300) Жовтня 30, 2014, Нью-Йорк

№ 41 (300), October 30, 2014, New York

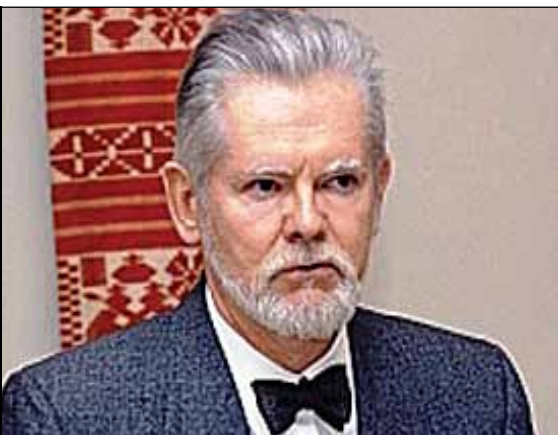
АМЕРИКА СЬОГОДНІ

**БАРАК ОБАМА МОЖЕ СТАТИ
«КУЛЬГАВОЮ КАЧКОЮ»**

СТОР. 9

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

**ЧИ ПОСТАНЕ ПАМ'ЯТНИК ТАРАСУ
ШЕВЧЕНКУ В НЬЮ-ІОРКУ?**

СТОР. 14-15

У ГРОМАДІ

**ДВІ ВИСТАВКИ - ОДИН МАЙДАН:
ПРАВДА ПРОТИ КРИВДИ**

СТОР. 17

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

**ГРАНД-ТІТОН - ШВЕЙЦАРІЯ У
ВАЙОМІНГСЬКІЙ ГЛИБИНЦІ**

СТОР. 20-21

ВИБОРИ ПОЗАДУ. ЩО ПОПЕРЕДУ?

СТОР. 4 – 7

СТОР. 23

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

оголошує створення спеціальної програми

«ДОПОМОГА ЖЕРТВАМ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ ГІДНОСТІ ТА ВІЙНИ»

МЕТА: сприяння невідкладній допомозі та довгостроковим потребам поранених воїнів та цивільних осіб, постраждалих на війні, які потребують підтримки в процесі повернення до повноцінного життя.

ЗАВДАННЯ: надання потерпілим медичної й, зокрема, хірургічної допомоги задля забезпечення фізичного та емоційного відновлення їхнього здоров'я.

НАЙБЛИЖЧА АКЦІЯ: фінансування відвантаження до України контейнера з медичним обладнанням та приладдям: анестезійною машиною Ohmeda Excell 2105E з прикріпленим до неї вентилятором; операційним столом, Бові-Machine – електроприпікання, ковдрами з підігрівом, рентгенівським столом і 41 великою коробкою з хірургічними інструментами, придбаних доктором Геннадієм Фузаловим – головою об'єднання лікарів, які допомагають дітям України, й подарованих шпиталями міста Бостону.

СУА запрошує всіх, кому небайдужа доля України, її народу, приєднатися до нас у цій важливій гуманітарній справі. Ваш даток можна списати з податку. Ваша пожертва надійде безпосередньо до тих, хто її найбільше потребує.

ЯК ЦЕ МОЖНА ЗРОБИТИ:

Надіслати чек з позначкою «**UNWLA War Victims Fund**» за адресою:

The UNWLA, 203 2nd Avenue, New York, NY 10003-5706

Або через **PayPal** на нашій інтернет-сторінці: www.unwla.org

Детальнішу інформацію можна отримати в Лідії Білоус (UNWLA Social Welfare Chair) Lidia@Bilous.net

- ✓ лише протягом нинішнього року Союз українок Америки доставив понад 100 тисяч доларів гуманітарної допомоги пораненим на Майдані
- ✓ розподілив 10 тисяч доларів допомоги жертвам війни на Сході України
- ✓ придбав ліки для надання першої допомоги при травмах на суму 35 тисяч доларів
- ✓ надіслав 20 тисяч доларів пораненим, які проходять лікування в київських та дніпропетровських шпиталях

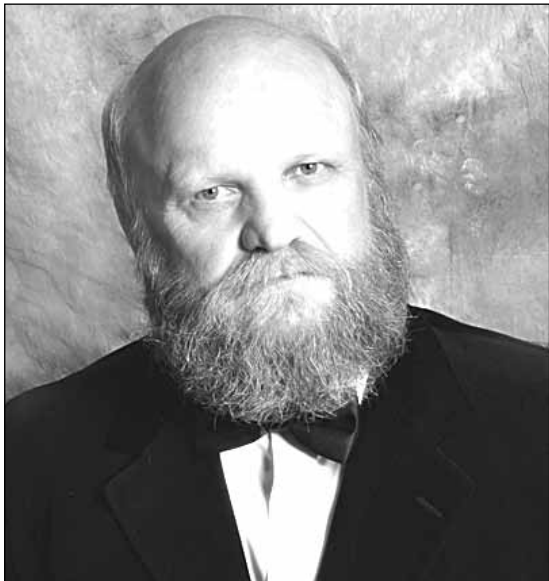
Союз Українок Америки має 90-річну історію надійного й сумлінного жертводавця гуманітарної допомоги українцям, де б вони не проживали. Наша організація – добродійна, неприбуткова, така, що не може виділяти допомогу на озброєння, військове спорядження або підтримувати військові інституції. Тому допомогу відправлено окремим пораненим військовикам та їхнім родинам, а також іншим цивільним особам, які стали жертвами війни. Ці грошові гранти були адресними й призначені на отримання медичної допомоги, засобів існування та іншої невідкладної підтримки.

**ПРИЄДНУЙТЕСЯ ДО НАС,
БУДЬТЕ РАЗОМ З НАМИ!**

**БУДЬМО РАЗОМ З УКРАЇНОЮ
В ЦЮ ВАЖКУ ХВИЛИНУ!**

**СЛАВА УКРАЇНІ!
ГЕРОЯМ СЛАВА!**

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

От і минули вибори до Верховної Ради, на які ми так сподівалися. Бо ж гадається, що з їхнім закінченням розпочнеться справжнє перезавантаження влади, що одіозні януковичські посіпаки зникнуть з владних горизонтів. Але хоч перемогу здобули політичні сили, які заявляють про бажання оновити Україну, очистити її від корупції, злочинства й хабарництва, повідомлення про перемогу на виборах деяких явних негідників, знову сіють у душах українців тривогу. Ну, як, наприклад, після всього, що сталося, бути членом оновленого парламенту В.Литвину – зраднику українського народу, який вірою й правдою служив диктатору. Або С.Клюєву – братові глави адміністрації Януковича. Ці брати-акробати обікрали пів України і знову як ні в чому не було сидітимуть у Верховній Раді?

Небажання змінювати самі засади наскрізь прогнилої системи (маю на увазі збереження мажоритарки, завдяки якій до парламенту пройшли злочинці, аферисти і зрадники), може дорого обійтися Україні. Бо давно відомо: якщо бур'ян не виривати з корінням, він знову проросте й заглушить збіжжя.

Важливо також, щоб нині не розпочалася свара за портфелі. Петро Порошенко репрезентує виконавчу владу і було б добре, аби він дозволив формувати уряд тій партії, яка перемогла в чесній боротьбі за партійними списками, без урахування януковичської мажоритарки. Україна ж і українці з подивом бачать, як гарант брутально втручається в процес формування уряду, нав'язуючи свої вимоги й роблячи вигляд, що саме блок його імені став переможцем виборів.

Україні важливо сформувати в парламенті дружню й злагоджену коаліцію, яка працюватиме на реформи. Після 26 жовтня Захід більше не слухатиме «аргументів», а чекатиме невідкладних реформ. Тільки тоді він захоче допомогти Україні чимось на кшталт нового плану Маршалла. Якщо ж знову почнеться тулцювання на місці, поділ портфелів, чвари й міжусобиці, Україна повернеться на коло, з якого ціною крові своїх кращих синів і доньок зійшла під час революції Гідності.

Насамперед треба почати з викорчовування олігархії – цієї ракової пухлини, яка не дасть Україні розпрямити плечі й почати реальний, а не бутафорний рух до Європи. Втім, про таке викорчовування у високих владних кабінетах поки що ані пари з вуст. Очевидно, приналежність до олігархії самого Петра Порошенка ще довго триматиме на плаву всіх цих ахметових, фірташів, пінчуків і коломойських. А це гарантія того, що жодні реформи в Україні не запрацюють, нічого путнього ми не збудуємо, бо гнилим залишиться сам підмурок.

Недавно довелося дискутувати з одним противником викорчовування олігархії в Україні. Він доводив, що такі люди, як Пінчук, приносять Україні тільки користь – вони займаються благодійництвом, підтримують фінансово культурні й мистецькі проекти. Найвнший цей чоловік жодного дня не жив в Україні і не знає, що ці пінчуківські мільярди були брутально вкрадені в українського народу його тестем Леонідом Кучмою в бутність його президентом. Тобто, спочатку вкрали, а тепер удають з себе меценатів, філантропів, благодійників, які буцімто, як новітні Терещенки, підтримують українську культуру. Це все одно, що обікрасти чуже помешкання, а потім дати з украденого нещасним 10 доларів на підтримку після пограбування.

Усі ці давно відомі істини, на жаль, ще не доходять до президентських вух. Він все ще грає в якусь невідому гру, кінцем якої може бути новий Майдан. Бо жити по-старому наш народ після таких жертв вже ніколи не захоче. Тому хочеш-не хочеш, а бур'ян виривати з корінням доведеться. Тільки тоді настане життя по-новому, яке обіцяв усім нам Петро Порошенко, балотуючись у президенти.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Ми не знаємо, що буде з Україною далі і як складеться наша історія в найближчі десять років. 2014-й рік показав, що статися може все, що загодно. Але якщо в майбутньому нас знову чекають територіальні втрати й людські жертви, винен буде не Путін, а ми. Тому що саме ми не виносимо жодних уроків з колишніх помилок і бід. Дострокові парламентські вибори 26 жовтня стали грандіозною зрадою. Спочатку хотілося написати, що це була помилка. Але хіба можна так писати, якщо й ми, й влада заздалегідь знали про наслідки збереження реанімованої Януковичем мажоритарної системи, завдячуючи якій до парламенту країни потрапили люди, які відкрито працюють в інтересах Ро-

Користуючись ситуацією на Донбасі, до нового парламенту пройшла ціла низка януковичських негідників

ДОНБАС: ЖИТИ ПО-НОВОМУ НЕ ВИХОДИТЬ

сії?! В мабутьному парламенті їх буде набагато менше, але дивує, з якою легкістю їм дісталися мандати народних депутатів.

В цілому, підсумки виборів можна назвати історичними. Проросійські партії – КПУ й «Сильна Україна» – провалилися, а сили, що декларують європейський шлях розвитку, здобули впевнену конституційну більшість. Шкода, що добитися цього вдалося лише ціною територіальних втрат.

Якби в Україні не було мажоритарної системи, на реінкарнацію Партії регіонів – Опозиційний блок, котрий набрав на виборах майже 10%, можна було б легко махнути рукою. Але мажоритарка дарує вчорашнім сора́тникам Віктора Федоровича шанс зачепитися за владу, а в разі особливого талану й повернутися в неї. Так вже було, коли після провального 2004-го року для Януковича настав суперуспішний 2006-й.

Адже результати голосування в одномандатних округах перетворять жалюгідні 10% колишніх регіоналів у 15-20%. Ці відсотки їм подарував не Янукович і не Путін. Їх подарував наш нинішній гарант Петро Порошенко.

Вибори в мажоритарних округах на Донбасі очікувано завершилися тріумфом донецької мафії, яка так само безсмертна, як і сицилійська. На руку регіоналам зіграли як відверті фальсифікації, котрі вони зорганізували з відшліфованою роками легкістю, так і відверта лояльність влади, котра просто подарувала мандати щонайменше трьом одіозним представникам «донецьких».

В округах №45, 52 й 53, більша частина території яких опинилася окупованою силами сепаратистів, вибори відбулися віртуально. Там змогли проголосувати тільки кілька тисяч осіб, що неприпустимо для парламентських виборів.

Так, в окрузі №45, де відкрилося всього чотири виборчих дільниці з сотні, перемогу з великим відривом отримав регіонал і фактичний власник шахти імені Засядька Юхим Звягельський. Він дістав більше 70% голосів – щоб обертися народним депутатом, йому вистачило 1 450 виборців. Можливо, це й нормальний показник для якоїсь селищної Ради, але ніяк не для парламенту держави з 46-мільйонним населенням. Чи можна це назвати ви-

борчим процесом? Давайте будемо чесними – мандат Звягельському просто віддали за домовленістю.

Аналогічний «сюрприз» стався й в окрузі №53, у Вуглегорську – там під артобстрілами відкрилося 12 дільниць, на які прийшло голосувати кілька тисяч осіб. Після обробки бюлетенів з великим відривом переміг Олег Недава – бізнес-партнер одіозного Юрія Іванющенка (Юрі Єнакієвського).

Вибори в цьому окрузі стали можливі завдячуючи українським військовикам, котрі змогли утримати частину території. Представник єнакієвського клану, напругу пов'язаний з Януковичем, потрапив до парламенту на крові наших солдатів, а українська влада не зробила анічогосінько, щоб цього не сталося.

На ще одному «обрізаному» окрузі №52 з центром в Дзержинську переможцем став регіонал Ігор Шкіря. Практично всі його опоненти в окрузі заявляють про фальсифікації й погрози з його боку, а також скаржаться на масову незаконну заміну членів ДВК. Тільки на виборчий процес це аж ніяк не вплинуло. Перемогою регіонала могли закінчитися вибори і в окрузі №60, де ніс в ніс йшли кандидати від Блоку Петра Порошенка Дмитро Лубинець й чинний нардеп від Партії регіонів Олександр Риженков. Останнього називають ставлеником проросійського олігарха Віктора Нусенкіса й одним з утаємничених спонсорів донецького сепаратизму.

З серйозним відривом виграв Лубинець, але все могло скластися інакше. 24 жовтня люди Риженкова викрали голову ОВК Ганну Єремченко. Невдовзі, завдячуючи втручанням батальйона «Київ-2» й народного депутата Єгора Фірсова, викрадачів було затримано, а викрадену звільнено. Єремченко написала заяву в міліцію, в якій розповіла, що її викрадення організував працівник штабу Риженкова Віктор Беляков. Він буцімто намагався примусити її сфальсифікувати вибори на користь чинного депутата. Белякова було затримано міліцією й він написав чистосердечне визнання, в якому визнав, що діяв в інтересах Олександра Риженкова.

Повідомлення про численні порушення, підкуп виборців і махінації з членами ОВК і ДВК надходили і від спостерігачів з інших округів.

У 47-му окрузі в Слов'янську з результатом в 35% переміг чоловік відданої прислужниці Януковича Наталії Королевської й зять колишнього російського міністра в Кабміні Володимира Путіна Юрій Солод.

Кілька місяців він у поті чола «посівав» у Слов'янську крупами з продуктових наборів, видаючи підкуп виборців за гуманітарну допомогу. Відкрите роздавання харчів перед виборами не викликало у правоохоронців жодних запитань. Ніхто не обурювався й тим фактом, що з 18 членів ОВК у Слов'янську 16 чомусь виявилися з луганською пропискою (Солод і Королевська, як відомо, теж з Луганська).

Отож, жити по-новому на Донбасі поки що не виходить. Живемо поки що по-старому. Юрій Солод, до речі, обіцяв своїм виборцям продовжувати справу Олександра Азарова – сина колишнього прем'єра, за яким цей округ було закріплено в 2012 році.

У 48-му окрузі у звільненому Краматорську на нинішніх виборах була присутня інтрига – там за мандат боролися топ-менеджер заводу «Енергомашспецсталь» Максим Єфімов, син экс-губернатора Анатолія Близнюка Сергій і чинний нардеп Володимир Боярський. Всі троє – представники впливових бізнес-кланів. Шанси на перемогу були в кожного, але ці перегони виграв Єфімов. Його успіх пояснюється не стільки народною любов'ю, скільки особливою лояльністю до нього ОВК, низку членів якої було раптово замінено напередодні виборів на представників заводу «Енергомашспецсталь». Без особливих проблем виграв вибори в 46-му окрузі й брат колишнього глави адміністрації Януковича, відомий злочин Сергій Клюєв. Тепер буде чим захищатися від правоохоронних органів. Депутатів вони не чіпають.

Як не гірко це усвідомлювати, але нинішній парламент знову було обрано за «поняттями» Віктора Януковича з його мажоритаркою. А збережена Україною частина Донбасу й далі житиме під тими ж самими людьми, які привели Україну до катастрофи. Це набагато важливіша перемога Путіна, ніж захоплення елітними частинами РФ кількох районів Донецької та Луганської областей.

Станіслав Кметь

ВИБОРИ - 2014

ВИБОРИ ПОЗАДУ. ЩО ПОПЕРЕДУ?

Отже, дострокові вибори до Верховної Ради, явка на які становила 52,42 відсотка (що надзвичайно мало в порівнянні з травневими президентськими виборами), відбулися. Коли пишуться ці рядки, Центральна виборча комісія (ЦВК) встигла підрахувати 99,23% голосів виборців. За попередніми даними, перемогу на виборах отримав «Народний фронт» прем'єра-міністра Арсенія Яценюка з 22,17% голосів. Це сенсація номер один, позаяк і до виборів, і навіть під час них всі одностайно пророкували переконливу перемогу «Блоку Петра Порошенка». Але він змушений задовольнитися другим місцем на виборах за партійними списками (без урахування мажоритарників), набравши майже 21,81%. Замикає ж трійку лідерів «Самопоміч» мера Львова Андрія Садового – 10,99%.

Прес-служба адміністрації президента вже заявила, що саме ці три політичні сили розпочали консультації щодо формування коаліції. Нова коаліція, про яку домовляються «Блок Петра Порошенка», «Народний фронт» та «Самопоміч», становитиме щонайменше 250 депутатів.

Четверте місце отримує «Опозиційний блок» – 9,38%, далі йде Радикальна партія Олега Ляшка –

Народний фронт переміг на виборах, завдячуючи скромності, освіченості та професійності його лідера

7,44%. На останньому місці до парламенту проходить «Батьківщина» Юлії Тимошенко – 5,68%. Другою гучною сенсацією нинішніх виборів стало непроходження до парламенту ВО «Свобода», яка не зуміла здолати 5-відсотковий бар'єр, набравши станом на вечір вівторка, 28 жовтня, 4,72%. Остаточні результати виборів ЦВК має оголосити у середу ввечері, а офіційні – наступного тижня. Так що в «Свободи» ще зберігається хоч і невеличкий, але шанс.

Якщо непроходження «Свободи» до Верховної Ради засмутило всіх патріотів України (нагадаємо, що серед тих, хто загинув на Майдані в дні революції Гідності, найбільше було саме «свободівців»), то холодний душ на голову «Блоку Петра Порошенка» всі сприйняли як добру новину. Інколи дуже корисно для владоможців, які довго тріумфують, трохи їх пригальмувати. Окрім того, перемога «Народного фронту» за партійними списками – це щеплення Україні від чергової диктатури. Бо

Петро Порошенко вітає Арсенія Яценюка з перемогою на виборах

Петро Порошенко, попри всі його чесноти (хоч особисто я таких не бачу), схильний до диктаторства. Чого варта лише його реакція на критичні статті стосовно продажу зброї тим, хто воює в зоні АТО, на шпальтах «Дзеркала тижня», коли він погрожував журналістові генпрокуратурою.

27 жовтня Петро Порошенко провів перші зустрічі з Арсенієм Яценюком та Андрієм Садовим щодо формування коаліції. Про це 27 жовтня повідомив прес-

секретар президента Святослав Цеголко. «Глава держави займається формуванням потужної демократичної коаліції в парламенті. Для цього Петро Порошенко провів зустріч з Арсенієм Яценюком. Також президент зустрівся з Андрієм Садовим», – повідомив С. Цеголко. Щодо участі інших партій у переговорах, офіційної інформації поки що немає. Втім, немає сумніву, що на Україну працюватимуть як Радикальна партія О.Ляшка, так і «Батьківщина» Ю.Тимошенко.

Різке падіння популярності останньої в народі пояснюється її минулим. Бо в пам'яті людей надовго засіла думка, що це саме Юля в парі з Ющенком привели до влади в суперечці, хто в державі головніший, банду Януковича, правління якої завершилося революцією, розстрілом майданівців, анексією Криму і російсько-українською війною.

Якщо «коаліція трьох» створиться (а в цьому немає жодних сумнівів), то вже зараз можна підрахувати, скільки депутатів до неї може увійти. За партійним списком «Народний фронт» отримує 64 місця у парламенті. Під брендом партії до парламенту мають високі шанси пройти ще 18 мажоритарників, тож фракція може скластися мінімум з 82 депутатів. «Блок Петра Порошенка» за списками проводить до Ради 63 депутатів. За попередніми даними ЦВК, ще 67 кандидатів від партії перемагають в округах.

Разом президентська партія може сформувати найбільшу фракцію у 130 обранців.

При цьому щонайменше десяток мажоритарників балотувались як самовисуванці, проте їх активно підтримувала президентська партія. Зокрема, це стосується чотирьох братів Балог у Закарпатській області.

На формування більшості у складі БПП та «Народного фронту» наразі голосів не вистає, хоча за допомогою самовисуванців цього досягти можна. Але, на думку політолога Володимира Фесенка, саме президент зацікавлений зробити її «ширшою». «Порошенко зацікавлений у залученні більшої кількості учасників коаліції, щоб не бути залежним від одного партнера», – вважає він.

Об'єднання «Самопоміч» може розраховувати на 32 депутата за списками, ще один кандидат перемагає на мажоритарці. У разі створення коаліції трьох партій-переможців до неї увійдуть щонайменше 245 членів парламенту. Якщо ж до БПП долучиться частина мажоритарників-самовисуванців, то коаліція налічуватиме понад 250 обранців. Для ухвалення ж рішень необхідна більшість у 226 членів парламенту. Отож, можливості для проведення реформ, про що так бідкався П.Порошенко, безмежні.

Радикальна партія Олега Ляшка за партійними списками проводить до Верховної Ради 22 депутата, жоден їхній мажоритарник наразі не претендує на перемогу. «Батьківщина» за партійними списками дістає 17 депутатських мандатів, а ще двох – в округах. Претендують на перемогу в округах ще кілька членів партії, які балотувались як самовисуванці. У «Блоці Петра Порошенка» та «Народному Фронті» заявляли, що розглядають «Батьківщину» серед можливих партнерів по коаліції. Її лідер Юлія Тимошенко стверджувала, що її політсила «усіма своїми ресурсами допомагатиме тій владі, яку сформує народ».

Окрім того, до парламенту за мажоритарною складовою потрапляють близько семи депутатів-свободівців, а також два представники партії «Правий сектор», у тому числі й її лідер Дмитро Ярош. Експерти також не виключають, що значна частина із майже сотні мажоритарників-самовисуванців будуть зацікавлені у співпраці з владною більшістю.

Отже, на узбіччї залишаються лише недобиті, але так само спрагли влади «янучари».

Партія «Опозиційний блок», яка вже заявила про намір бути парламентською опозицією, за списком отримує близько 27 мандатів, ще два кандидати від партії перемагають в округах. «Янучари» підтримували ще кілька десятків самовисуванців у Східній Україні, які наразі перемагають.

Один з найголовніших уроків виборів, які відбулися минулої неділі, це шкода від збереження змішаної виборчої системи, яка залишилася у спадок від диктатури Януковича. Саме завдяки цій антидемократичній і антинародній системі до парламенту пройшли воїстину одіозні особи.

Однією з сенсаций виборів стало третє місце, яке посіла «Самопоміч» – партія львівського мера Андрія Садового

В одномандатному виборчому окрузі №135 в Одеській області, наприклад, на виборах до Верховної Ради переміг самовисуванець Сергій Ківалов, знаменитий «підрахуй», який у 2004 році на посаді голови ЦВК пробував фальсифікувати волевиявлення народу, що призвело до Помаранчевої революції. Про це свідчать дані, оприлюднені на сайті ЦВК.

За результатами опрацювання 100% електронних протоколів дільничних виборчих комісій в окрузі, Ківалов набрав 28,80%, або 17 561 голосів.

За попередньою інформацією, до нового парламенту як мажоритарники пройшли й 62 депутата, які голосували за диктаторські закони 16 січня, що спровокували криваву бійню на Майдані й загибель Небесної сотні. У це важко повірити, але двоє з них (Владислав Атрошенко та Ярослав Москаленко) обиралися за явний підтримки «Блоку Петра Порошенка». Це додаток до міркувань стосовно «чеснот» нашого президента. Серед цієї зграї й такі відомі негідники як В.Литвин (вічний нахлібник і зрадник народу, який живе як султан, неодноразово зраджував Україну, але удає з себе людину з народних глибин і ледь не голосить, згадуючи мамині рушники), В.Хомутинник, Д.Добкін, О.Фельдман, І.Шкіря, І.Фурсін, А.Деркач, М.Поплавський (блязень-співуючий ректор, який спочатку співав примітивні пісеньки, що ображали саме поняття «українська культура», а потім перекинувся до Партії регіонів) та ін.

Януковичська виборча система «50 на 50» витворила ще одне потворне явище – тріумф наскрізь корумпованого клану Балог у Закарпатті. За підсумками підрахунку 100% голосів у мажоритарних округах, до нового парламенту проходять відразу троє Балог. У 69-му окрузі впевнену перемогу здобув Віктор Балого, колишній міністр з надзвичайних ситуацій та голова секретаріату президента Ющенка. Його брат Павло переміг у 71-му окрузі, а третій Ба-

лога, Іван, голова Закарпатської ОДА, став переможцем виборів у 73-му окрузі. Усі троє перемогли як самовисуванці в мажоритарних округах.

Утім, як міжнародні спостерігачі, так і представники українських організацій кажуть, що попри антидемократичний виборчий закон, складні умови, включно зі збройним конфліктом, парламентські вибори 2014 відповідали демократичним стандартам.

У Комітеті виборців України (КВУ) стверджують, що цього разу українські виборці мали можливість зробити свідомий вибір та вільно проголосувати – без зна-

на те, що в них не змогла взяти участь величезна кількість громадян України, лік яких іде на мільйони. І йдеться не тільки про мешканців Криму чи Донбасу, але й, наприклад, великої кількості українців, які живуть та працюють у Європі, і вже не перші вибори не можуть проголосувати.

«Майже півтора мільйона українських громадян, що працюють у країнах ЄС, фактично не мають можливості проголосувати. Нам треба зробити механізм голосування простим і доступним, щоб, наприклад, кримчани не ризикували своїм паспортом і не їздили двічі на «материк», а міг проголосувати в електронному режимі. Так само електронне голосування могло б значно спростити участь у виборах для українських заробітчани у ЄС. Нам потрібна серйозна виборча реформа», – каже Олексій Кошель.

Події у Донецькій та Луганській областях ще раз засвідчили ще одну проблему українських виборів, на яку звертають увагу експерти. «Необхідно на рівні закону встановлювати критичну межу дільничних виборчих комісій, які в межах округу обов'язково мають взяти участь у голосуванні, щоб результат виборів вважався легітимним», – каже Ольга Айвазовська. Вона додає, що поки такого обмеження не існує, вибори на кшталт тих, що відбулися в 45-му окрузі на

Мешканці деяких районів Донбасу голосували під захистом автоматників

чного впливу адміністративного ресурсу. При цьому, як каже голова правління КВУ Олексій Кошель, більша частина зафіксованих спостерігачами порушень стосувалася виборів у мажоритарних округах: «Кожна виборча система має свої «плюси» та «мінуси». Ми вважаємо, що на даному етапі варто відмовитися від мажоритарної складової й перейти до повністю пропорційної системи».

Про проблеми, пов'язані зі змішаною системою, чи, точніше, з її мажоритарною складовою, кажуть і в Громадянській мережі ОПОРА. Координатор виборчих та парламентських програм ОПОРИ Ольга Айвазовська зазначає, що саме із одномандатними округами пов'язані не тільки порушення, але й проблеми при підрахунку голосів.

Загалом, вважають у КВУ, більшості проблем, що виникли під час цих виборів, можна було б уникнути, вчасно змінивши виборче законодавство. Але цього ані президент, ані його оточення зробити не захотіли. Саме до цього – виправити помилки, не чекаючи наступних виборів – закликають нині нових депутатів представники цієї громадської організації.

Говорячи про інші зміни до виборчого законодавства, представники КВУ звертають увагу

на те, що не відбулися лише на тій підставі, що низка дільниць у цьому окрузі не працювали.

В ОПОРІ так само вважають, що голосування під час цих виборів відбувалося «у штатному режимі», без значних порушень, які могли б вплинути на результати виборів. Спостерігачі від цієї громадської організації звітують про зменшення фактів контролюваного голосування (так звані «каруселі») та спроб шахрайства у день виборів, так само, як і використання адмінресурсу та підкупу виборців під час виборчої кампанії.

Водночас там додають, що хоч більшість кандидатів були в рівних умовах, назвати кампанію цілком вільною в межах країни не можна, через те, що і передвиборча агітація, і саме голосування в Донецькій та Луганській областях «значно ускладнювалося виступами незаконних збройних формувань за підтримки регулярної армії Російської Федерації».

Про особливості виборів на Сході країни говорили в понеділок, 27 жовтня, й міжнародні спостерігачі. Як наголосила голова делегації ПА ОБСЄ Доріс Барнетт, міжнародні спостерігачі були вражені тим, як Україні вдалося організувати демократичні вибори у ситуації збройного конфлікту,

підтриманого ззовні. Вона також заявила, що 27 незаповнених місць у новому парламенті «служуватимуть нагадуванням про те, що незаконні збройні угруповання не дозволили виборцям у деяких частинах країни скористатися правом голосу».

На думку міжнародних спостерігачів, «такі незаконні дії не ставлять під сумнів легітимність виборів в цілому», які вони називають кроком вперед у порівнянні із тим, що відбувалося на останніх парламентських виборах в Україні у 2012 році.

Міжнародні спостерігачі, як і українські, відзначили, що використання адміністративного ресурсу стало значно меншою проблемою під час цих виборів. Спостерігачі заявляють про демократичність виборів та їхню відповідність міжнародним стандартам, у своїх порадах більше уваги приділяють очікуванням важливих реформістських рішень від майбутніх українських парламентарів.

Результати виборів, особливо для партій, що здобули найбільшу підтримку, є дуже чітким свідченням європейських прагнень українців. Андрей Пленкович (Хорватія), голова делегації спостерігачів від Європарламенту, каже: «Українці обрали нову Верховну Раду, склад якої істотно відрізнятиметься від попереднього скликання. Таким чином, українці продемонстрували бажання побачити дії, які розв'язували б їхні потреби й наближали Україну до Європи». Голова делегації ПАРЄ Крістофер Чоуп (Велика Британія): «Верховна Рада має ухвалити цей мандат і діяти швидко задля реалізації реформ, які мали бути проведені вже давно. Без реформ Україна приречена бути колонією Росії».

Ще один аспект останніх виборів в Україні – якими є подальші перспективи Києва у справі євроінтеграції – охоче коментували міжнародні спостерігачі, що представляли «нові» європейські країни. «Думаю, результати виборів, особливо для партій, що здобули найбільшу підтримку, є дуже чітким свідченням європейських прагнень українців», – заявив Андрей Пленкович, додавши, що далі все залежатиме від того, наскільки швидко буде сформовано уряд, який так само швидко має почати втілювати реформи в житті.

Водночас пан Пленкович підкреслює, що «після цих виборів, коли надійшов потужний сигнал від більшості населення України, ніхто не може ставити під сумнів європейські прагнення України». Керівник делегації ПА НАТО Раса Юкнявічене (Литва) заявила, що Україна має отримати підтримку своїм європейським прагненням, «якщо ми хочемо використати унікальну можливість відновлення цілісності Європи в демократичний спосіб», і запропонувала не забувати контекст цих виборів в Україні: анексія частини території та збройний конфлікт на іншій частині, понад 3 тисячі загиблих у цьому конфлікті, а також тисячі внутрішньо переміщених осіб. Воїстину, українці сотворили диво: провели демократичні вибори, незважаючи на брязкіт зброї свого північного сусіда й невпинні погрози з вуст його президента-диктатора.

Тарас Гнип
Спеціально
для «Нової газети»
Київ

ВИБОРИ-2014

Цьогорічні дострокові парламентські вибори на дільниці № 900090 у Нью-Йорку були менш велелюдними, менш вишіваними, менш співучими, менш замаяними прапорами. Ми це відчули й помітили ще з Третьої авеню, ледь звернувши в обідню пору на 49-ту вулицю й не почувши багатоголосого й такого обнадійливого під час попередніх президентських виборів «Душу й тіло ми положим за нашу свободу...»

Жодних черг. Біля входу до Генерального консульства, в якому розмістилася виборча дільниця, стояв чоловік у камуфляжі з пов'язкою «Правого сектора» на руці, з ним вели неквапну розмову дві жіночки старшого віку, навпроти молоді хлопці й дівчата з об'єднання «Разом» припрошували до гарячого яблучного напою, води, канапок і пропонували підтримати, купуючи все це добро, українських поранених у шпиталях Києва, Дніпропетровська та взяти участь у їхньому інтернет-аукціоні. Люди відгукувалися на цей заклик, купуючи те, що звичайно коштує долар-два по 10-20. Різниця йшла на допомогу пораненим.

Піднявшись на другий поверх, де традиційно відбувається голосування, серед членів виборчої комісії помічаємо знайомі обличчя: Павло Костюк, Володимир Войцук, Світлана Грицай, Люба Шипович... Але більшість – молоді й мало знайомі, включно з головою виборчої дільничної комісії № 900090 в Нью-Йорку Іриною Мазур – молодого, симпатичною адвокаткою з Філадельфії, яка багато зусиль доклала до того, щоб створити додаткову виборчу дільницю у Філадельфії, але, на жаль, поки що безуспішно. Цікавимось, як іде голосування. Пані Мазур дивиться на свій айфон і буквально за кілька хвилин секунд видає нам інформацію: «Станом на першу годину 23 хвилини, проголосувало двісті п'ятдесят сім осіб...»

З'ясовується, що цьогорічна виборча комісія працює на зовсім іншому організаційному й технічному рівні: спеціально до виборів лідеркою об'єднання «Разом» Любою Шипович створено чудовий веб-сайт, де можна знайти необхідну правову й відстежувати подієву інформацію, більше того, хід кампанії можна в інтерактивному режимі відслідковувати на своїх айфонах-айпадах. Уся робота комісії осучаснена й оновлена, тому

що до виборчої комісії прийшло молоде покоління енергійних, освічених, мобільних, сучасних, небайдужих людей: Ірина Мазур (голова), Данило Яворський (заступник), Люба Шипович (секретар), Галина Баган, Ірина Балабан, Пилип Богачук, Ростислав Виговський, Володимир Войцук, Ольга Глагов'як, Світлана Грицай, Павло Костюк, Нестор Музичка, Анна Надолинна, Олексій Піхманець, Ростислав Соловей, Оксана Ткачук, Наталя Щирба – члени комісії.

Із «старих кадрів» у виборчій комісії лишилося лише двоє чи троє, решта – молоді, з ними дуже цікаво й легко працювати. Дуже важливо, що члени комісії знайшли спільну мову з дипломатами Генерального консульства України в Нью-Йорку, які в усьому їм допомагають...

Свою роботу виборча комісія почала з виконання національного гімну України

ЯК ГОЛОСУВАЛА УКРАЇНЬСЬКА АМЕРИКА

У США на чотирьох виборчих дільницях проголосувало 2582 громадянина України, що становить трохи більше 5 відсотків від загальної кількості зареєстрованих виборців. Такої низької явки не спостерігалось навіть у найзастійніші часи

Голова комісії Ірина Мазур

Щоб прояснити настрої нью-йоркського українського електорату, наш тижневик поцікавився у деяких виборців, за яку політичну силу вони віддали свої голоси.

Олег Москалин, родом з Тернополя:

– Я голосував за Арсенія Яценюка, моя дружина також. Він чесний, молодий, мудрий, освічений, має великий досвід державної роботи. Надіюся, що

він зможе навести в країні порядок. Я також поважаю Петра Порошенка, маю велику надію, що вони з Яценюком не обдурять народ, як робили це їхні попередники. Бо в них обох є діти, вони обоє ходять до церкви... Повинно ж щось змінитися! Заплачено дуже високу ціну за те, щоб вони прийшли до влади й змінили країну. Я був на Майдані – і в Києві, і тут, у Нью-Йорку. Бачив, як вмирали за Україну хлопці, наші хлопці... (плаче-авт.)

Григорій Рекалюк, родом з Тернопільщини:

– Голосував за «Самопоміч», бо хочу, щоб до парламенту прийшли молоді, зробили на решті якісь реформи. Андрій Садовий поставив себе в списку аж 50-им, а вперед пропустив молодих. Це вже ознака того, що він не на себе працює, а на людей. Я йому вірю...

Олег Коропіта, в Нью-Йорку у відрядженні, родом зі Львова, повертається цього тижня до України:

– Я проголосував за «Самопоміч». Це нова політична сила, яка за дуже короткий час набрала доволі солідний рейтинг. Їхній лідер Андрій Садовий – гарний мер для Львова і він зможе зробити багато для країни в цілому. Я живу у Львові й бачу, як він стає дедалі кращим і кращим. Львів'яни люблять свого мера. Добре, що він йде 50-им, бо ми не хочемо втрачати такого мера...

Володимир Войцук, член виборчої комісії, мешкає в Нью-Йорку:

– Всі ми покладаємо велику надію на новий парламент, нового президента, новий уряд. Але однієї надії мало. Кожен повинен почати з себе. Моя бабуся казала, що держава починається з подвір'я перед твоєю хатою...

На виборчій дільниці ми несподівано зустріли опального депутата Державної Думи Росії Іллі Пономарьова й запитали, що його сюди привело.

– Цікаво подивитися, як закордонними українцями ор-

ганізовано голосування в Нью-Йорку, – каже він, – я був спостерігачем на весняних українських президентських виборах в Одесі й Києві. Так сталося, що нині знаходжусь тут, у мене така ситуація, що не можу повернутися до Росії... Не очікую, що на цих виборах будуть якісь серйозні порушення, це видно за загальними настроями людей, а результат дуже важливий. Хоча знаків запитання на цих виборах також немало.

Що ж до «ситуації», то Ілля Пономарьов, депутат російської Державної Думи 5-го і 6-го скликань, підприємець у галузі високих технологій, член фракції «Справедлива Росія», як він сам сказав у короткому інтерв'ю нашому тижневику, «неправильно проголосував по українському питанню» 20 березня нинішнього року під час голосування в Державній Думі Росії щодо ратифікації Договору про анексію Криму і виявився єдиним із 450 депутатів, що проголосував проти цього ганебного акту загарбання чужої території. Ілля Пономарьов мотивував свій вчинок тим, що Україна, відмовившись від ядерної зброї, дотрималась свого слова, а Росія, анексувавши Крим, – ні. Його звинували в «сделке с нацистами», виступі проти інтересів Російської держави й порушили питання про позбавлення депутатського мандату... Проти «інакомислячого» депутата в Росії розгорнулася ціла кампанія, як і проти деяких діячів культури (наприклад, проти відомого рок-співача, лідера гурту «Машина времени» Андрія Макаревича).

Першими на голосування прийшли найпатріотичніші виборці

Нинішня виборча комісія в Нью-Йорку була молодіжною, енергійною та ініціативною

Ці виборці готові хоч сьогодні їхати в зону АТО боронити Україну

Міжнародний спостерігач від УККА Квітка Семанишин

– Українські громадяни традиційно беруть більш активну участь у президентських виборах й менш жваво відгукуються на парламентські, – продовжує Ірина Мазур. – Багато хто, на жаль, просто недооцінює ролі й значення законодавчої влади в Україні, і сучасної, сьогоднішньої, зокрема...

Подумалося, можливо, українські виборці за кордоном були б більш активними, якби голосували й за свого кандидата. Адже вже давно йдеться про те, щоб закордонний виборчий округ мав і своїх представників у Верховній Раді, які знають їхні запити, клопоти та проблеми зсередини. І прецеденти були. На минулих парламентських виборах балотувався Олесь Городецький, голова Християнського товариства українців в Італії, його ввели до списків однієї з

Результати голосування на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня на дільниці № 900090 У Нью-Йорку:

Об'єднання «Самопоміч» – 27,38% (239 виборців)
Народний фронт – 17,64% (154 виборці)
Правий сектор – 14,55% (127 виборців)
ВО «Свобода» – 13,75% (120 виборців)
Блок Петра Порошенка – 13,52% (118 виборців)
Громадянська позиція – 5,61% (49 виборців)
ВО «Батьківщина» – 2,29% (20 виборців)
Радикальна партія Олега Ляшка – 1,60% (14 виборців)
Опозиційний блок – 0,57% (5 виборців)
Партія «5.10» – 0,57% (5 виборців)
ВО «Україна – єдина країна» – 0,57% (5 виборців)
Партія Сергія Тигіпка «Сильна Україна» – 0,57% (5 виборців)
Інтернет партія – 0,34% (3 виборці)
Партія Зелених України – 0,34% (3 виборці)
Сила людей – 0,23% (2 виборці)
Національна демократична партія України – 0,23% (2 виборці)
Солідарність жінок України – 0,11% (1 виборець)
Комуністична партія України – 0,11% (1 виборець)

політичних сил, але потім ЦВК йому відмовила в реєстрації кандидатом у нардепи через те, що він безперервно пере-

бував на Батьківщині менше часу, ніж передбачено в законі. Загалом вибори відбулися на 112 закордонних дільницях,

де в електоральні списки було внесено 461 тисячу виборців, з яких проголосувало більше 40,5 тисяч або 8,7 відсотка.

У Сполучених Штатах працювали чотири дільниці – у Вашингтоні, Нью-Йорку, Чикаго й Сан-Франциско. У США сумарно проголосувало 2582 громадянина України, що становить трохи більше 5 відсотків від загальної кількості зареєстрованих виборців. При цьому найбільшу активність продемонстрували українські громадяни на дільниці в Чикаго, куди прийшли віддати свої голоси 995 осіб. У Нью-Йорку в голосуванні взяли участь 877 виборців з 13388 зареєстрованих, більшість з яких віддали свої голоси за «Самопоміч» (27,38%), «Народний фронт» (17,64%), «Правий сектор» (14,55%), «Свободу» (13,75%) та Блок Петра Порошенка

(13,52%). У цілому ж, у США перемогу здобула «Самопоміч» (27,09%) Андрія Садового, друге місце посів «Народний фронт» (18,45%) Арсенія Яценюка, на третьому – Блок Петра Порошенка (15,53%).

Як повідомило Міністерство закордонних справ України, хоч жовтнева активність й була нижчою в порівнянні із позачерговими виборами президента у травні, але найвищою серед усіх парламентських виборів, що проводилися після 2002 року.

Вл.інф.
Фото Богдана Грицива

На першій сторінці головна світлина з виборчої дільниці у Сан-Франциско (штат Каліфорнія), де українці проголосували останніми на планеті.
Фото Микити Сафроненка

СВІТ ПРО УКРАЇНУ

Західна преса майже одно-
стайно наголошує на тому,
що попередні результати пар-
ламентських виборів в Україні
зміцнили позиції проєвропей-
ських сил, але застерігає, що
українське суспільство стало
менш терплячим і вимагає не-
гайних реформ.

Німецьке видання Die
Zeit слідом за президентом Пе-
тром Порошенком наголошує
на тому, що проєвропейські
сили та європейські перспек-
тиви утвердилися в Україні за-
вдяки результатам цих парла-
ментських виборів.

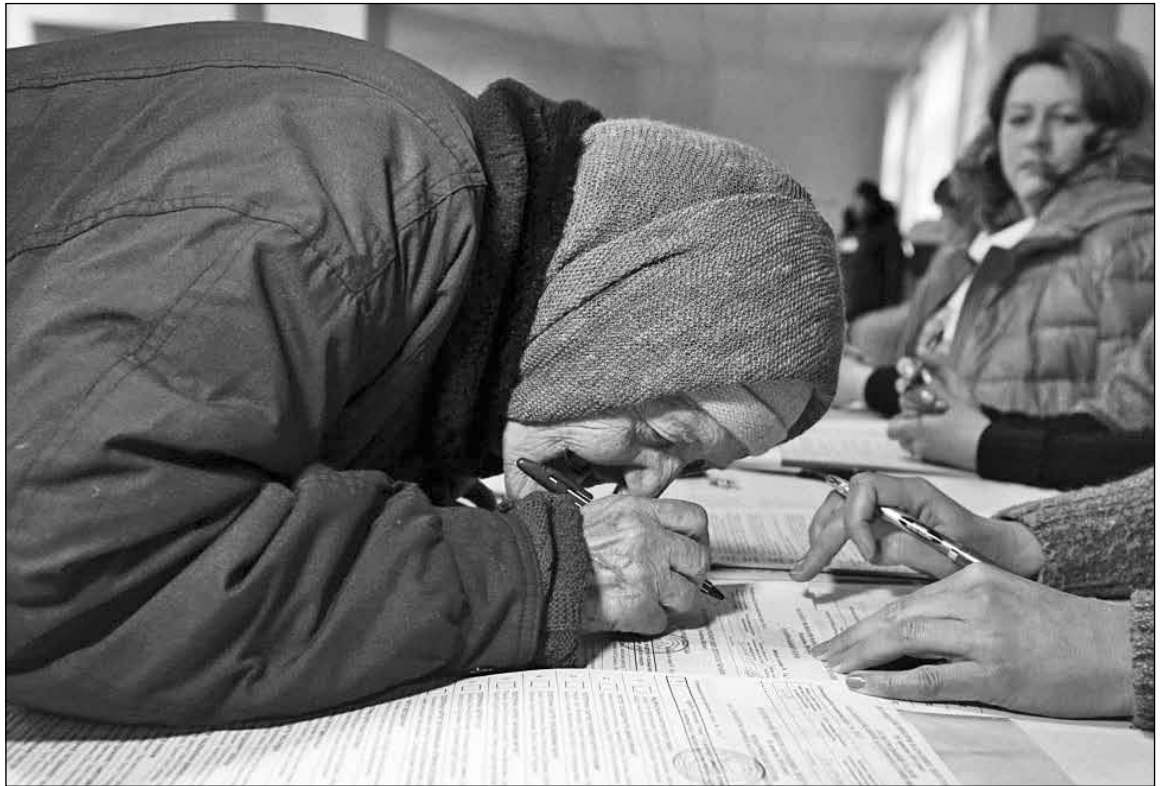
Такої ж думки й інше німець-
ке видання Die Welt. «Парла-
ментські вибори показують,
наскільки переважна більшість
українців прагне західних цін-
ностей. Результати виборів
також, нарешті, розправилися
з міфами російської пропаганди», – зазначає видання.

рів, які зробили ставку величез-
ним політичним та фінансовим
капіталом на майбутнє України.
Втім, події тут свідчать, що про-
цес трансформації може трива-
ти значно довше», – пише The
New York Times.

Журналіст Spiegel Online Бе-
нн'ямін Біддер охарактеризував
результати виборів як «гірку
пігулку» для президента Поро-
шенка, оскільки його сила на-
брала менший результат, ніж
сила прем'єра Яценюка «На-
родний Фронт».

Оглядач польської газе-
ти Rzeczpospolita Анджей Бе-
лецкий у своїй колонці пише,
що за десять місяців після ре-
волюції на Майдані очікування
тих, хто боровся та гинув за
нову Україну, все ще залиши-
лися невиконані.

«Немає сумнівів, що україн-
ська влада повинна будувати
нову державу в надзвичайно
складних умовах. Київ фактично
залишився сам-на-сам з росій-
ською військовою агресією, бо

На виборчій дільниці у Слов'янську, 26 жовтня 2014 року. Ця бабуса також хоче європейського майбутнього для України

26 ЖОВТНЯ - ЩЕ ОДИН ШАНС

Як пише Die Welt, вибори в
Україні ще ніколи не проходили
за настільки драматичних умов.
І дуже показовим є те, що укра-
їнці вирішили підтримати про-
європейські сили та їхній курс,
спрямований на реформи.

Також, на думку видання, на
цих виборах найбільшого про-
грашу зазнав російський пре-
зидент Володимир Путін.

«Президент Росії Володимир
Путін не міг залякати українців
ані війною, ані економічним
тиском. Навпаки, він дав їм
зрозуміти, що немає іншого
шляху для їхньої країни, ніж єв-
ропейська інтеграція», – зазна-
чає Die Welt.

У своєму матеріалі напередодні
парламентських виборів в
Україні журналіст The New
York Times Дейвід Герценгорн,
перебуваючи у Кіровоград-
ській області, де на одному
із округів балотувався Олесь
Довгий, пише, що «політичний
безлад в Україні триває».

Згадуючи про те, що ймовір-
на перемога Довгого зумовле-
на корупційними схемами, до
яких вдавався колишній чинов-
ник на цьому окрузі, журналіст
констатує, що це дає можли-
вість зрозуміти, наскільки без-
ладною залишається україн-
ська політика за вісім місяців
після того, як втік Янукович.

«Для багатьох прихильників
вуличних протестів, які скину-
ли Януковича, вибори уосо-
блювалися фінальним кроком у
трансформуванні уряду від не-
прозорої клептократії, яка була
зав'язана на президентові, його
олігархах та Кремлі, до прозо-
рої, зорієнтованої на реформи,
прозахідної адміністрації із під-
звітним народу парламентом.
Вибори також важливі й для
США та європейських партне-

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк (праворуч) під час відвідин Міжнародного центру миротворчості та безпеки Академії Сухопутних військ на Яворівському полігоні у Львівській області напередодні виборів до Верховної Ради

навіть США не захотіли підтри-
мати його постачанням зброї.
Але команда, що стане члена-
ми уряду після недільних вибо-
рів, буде останнім шансом, без
права на помилку», – зазначає
оглядач.

Схожі думки стосовно ви-
борів в Україні висловлює і
впливовий британський тиж-
невик The Economist. «Нагаль-
ні реформи зайшли в глухий
кут у Верховній Раді, яка є пе-
режитком старого режиму.
Завданням виборів є консолі-
дація влади президента Петра
Порошенка і надання йому
контролю над законодавчою
владою», – пише видання.

Видання також наголошує,
що влада має показувати ре-
зультати. «Найбільшою загро-

Вінничани до парламентських виборів вишикувались у найбільший в Україні «живий» герб нашої держави

зою нині є не те, що закінчаться
гроші, а те, що вичерпається
терпіння тих, хто стояв на Май-
дані та бореться на війні», – за-

значає The Economist і застері-
гає від ще одного Майдану, який
може відбутися, якщо ті, хто нині
воює, не побачать змін в країні.

«Наступний Майдан буде біль-
ше схожим на Жовтневий пе-
реворот 1917 року в Російській
імперії. Більш ніж все інше, це
має брати до уваги український
уряд», – зазначає видання.

Голова міжнародного відді-
лу австрійського видання Die
Presse Гелмар Думбс у своєму
коментарі виглядає геть скеп-
тично і активно пропагує не
лише кремлівську лексику, на-
зиваючи конфлікт на Донбасі
громадянською війною, але й
думки власне його представни-
ків, зокрема, Алексея Пушкова,
голови комітету Держдуми у
міжнародних справах. Зокрема,
йому видається більш реаліс-
тичною оцінка виборів в Україні
саме Пушковым, а не лідерами
ЄС, який каже, що «Ці вибори не
призведуть до нової конфігура-
ції влади, і ті, хто тепер отримає
владу, не можуть дати нічого но-
вого, бо не мають для цього фін-
ансових ресурсів».

Швейцарське видання Neue
Zurcher Zeitung має набага-
то позитивніші прогнози, але
наголошує, що президенту По-
рошенку необхідно буде шукати
собі партнера по коаліції. Ним
цілком може стати прем'єр-
міністр Арсеній Яценюк. Як за-
значає видання, потреба коа-
ліції є позитивним моментом,
оскільки не дозволить одній
силі чи людині керувати парла-
ментом, як це було раніше.

«Сили реформаторів мають
очевидну більшість, і тепер від
них залежить, чи вдасться ско-
ристати унікальну можли-
вість, щоб економічно та по-
літично відновити країну, яка
практично є банкрутом», – за-
значає видання.

Підготувала
Ольга Ворожбит
Фото Reuters, Укрінформ

В УКРАЇНІ

РАДА Й УРЯД
ПІД КОНТРОЛЕМ
ПЕТРА ПОРОШЕНКА?

Блок Петра Порошенка опублікував на своєму сайті проект коаліційної угоди. До складу коаліції після виборів 26 жовтня ввійдуть Народний фронт, «Самопоміч» і «Батьківщина». Не виключається також, що до неї може приєднатися Радикальна партія Олега Ляшка. Угодою передбачається, що Рада коаліції складатиметься з представників фракцій, котрі увійдуть до майбутньої коаліції. Орган формуватиметься на пропорційній основі.

П.Порошенко пропонує, щоб фракції призначили по одному своєму представнику від кожних 15 її членів. Співголовами Ради будуть керівники фракцій. На практиці це означає, що Блок Петра Порошенка отримує в коаліційній Раді 9 представників, Народний фронт – 6, а «Самопоміч» – тільки два. Такий проект викликав невдоволення у представників інших партій.

«Таке враження, що партія імені президента, яка отримала на виборах приблизно на 15 відсотків менше, ніж очікувала, починає винаходити мільйони для того, щоб залишити за собою контроль над Радою та урядом. Що це за вигадані органи, як вони узгоджуються з регламентом і Конституцією – взагалі не зрозуміло», – сказав один з членів Народного фронту Сергій Висоцький.

ХТО СТАНЕ ПРЕМ'ЄРОМ,
СПІКЕРОМ І МІНІСТРАМИ?

Презентуючи проект коаліції, лідер Народного фронту Арсеній Яценюк заявив, що ніякої «кулуарщини» і призначень міністрів за зачиненими дверима більше не буде. Він також запропонував партіям оголосити свої кандидатури на керівні посади в країні. За словами прем'єра, кожен кандидат проходитиме процедуру публічних коаліційних слухань. А українці, обіцяє Яценюк, зможуть дивитись цей «урядовий кастинг» в онлайн-режимі – саме так транслюються призначення Єврокомісарів у Європейській комісії. А.Яценюк, який поки що не наважується наполягати на своїй кандидатурі в ролі прем'єр-міністра, каже, що якщо коаліцію сформулюють на умовах Народного фронту, то він і далі охоче очолюватиме уряд. Якщо ж ні – пропонує обрати професіонала за принципом «хто сильніший».

На думку політолога Євгена Магди, політики наразі форсують два підходи до формування уряду. З одного боку, Народний фронт наполягатиме на тому, що вони отримали найбільше голосів по партійних списках, а з іншого, Блок Петра Порошенка посилюватиметься, що в нього найбільша фракція у Верховній Раді.

«Я думаю той, хто зуміє переконати 226 парламентарів у своїй правоті, той і отримає посаду прем'єр-міністра. Це буде або Арсеній Яценюк, або Володимир Гройсман», – вважає експерт, який також припускає, що замість О.Турчинова новим головою Верховної Ради стане Юрій Луценко.

ГРОШІ НЕ ДОПОМОГЛИ
ДЕЯКИМ МІЛЬЙОНЕРАМ
ПОТРАПИТИ ДО РАДИ

Партії та окремі кандидати в народні депутати витратили десятки мільйонів доларів на передвиборну агітацію, ефірний час та місце в друкованих виданнях, але не всім постійна медійна атака допомагає отримати голоси виборців.

Журналісти проаналізували десятку багатих і впливових бізнесменів, які незважаючи на витрачені кошти, так і не потрапили до парламенту, балотуючись по мажоритарних округах. Ось тільки деякі з них. Віктор Пилипишин, який торгував автомобілями «Ауді» та «Фольксваген», програв кандидату від «Свободи» Юрію Левченку, бізнес-партнер сина екс-мера Києва Леоніда Черновецького Степана Леоніда Черновецького Степана Вадим Столар програв командир добровольчого полку «Азов» Андрію Білецькому, засновник і власник великого концерну «Орлан», «любий друз» Ющенка, мільйонер Євген Червоненко програв самовисуванцю Олександру Григорчуку, білоцерківська мільйонерша Людмила Дригало, яка володіє заводами, ресторанами, фермерськими господарствами, десятками гектарів землі, автостоянками, салонами краси і багатьом іншим, програла бідному «свободівцю» Олександру Марченку, один з «найкрутіших» бізнесменів Одеси Ігор Учитель, статки якого оцінюються в 36 мільйонів доларів, програв Івану Фурсіну, відомий брехун, зрадник, лицедій і багатий Микола Рудковський, який входить до сотні найбагатших українців за версією журналу Forbes, програв кандидату від Блоку Петра Порошенка Олегу Дмитренку. Як бачимо, Україна вже змінюється. Невдовзі настане час, коли за вкрадені гроші не тільки не станеш парламентарем, а й тікатимеш світ за очі, щоб на потрапити за ґрати.

ООН ОСУДЖУЄ «ВИБОРИ»
СЕПАРАТИСТІВ
2 ЛИСТОПАДА

Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун осуджує плани проросійських сепаратистів на Сході України провести «вибори». У його заяві йдеться, що голосування 2 листопада в частині Дон-

басу, яку наразі контролюють сепаратисти, порушує Конституцію й законодавство України. Також, наголошує Пан Гі Мун, ці «вибори» «серйозно підривають Мінські домовленості».

Євросоюз закликав Росію використати свій вплив на сепаратистів і зробити все, щоб вибори в регіонах Донбасу, які наразі контролюють сепаратисти, були проведені за українським законодавством. Також ЄС висловив жаль з приводу заяви міністра закордонних справ Росії Сергія Лаврова, що Москва вважає ці вибори «законними» й визнає їхні результати.

29 жовтня голова представництва ЄС у Росії Віраудас Ушацкас заявив, що заяви Москви про визнання сепаратистських виборів на Донбасі ще більше погіршать відносини між Росією та Євросоюзом, і це може «може спричинити наступні негативні наслідки». США також назвали ці «вибори» нелегальними.

Президент України Петро Порошенко застеріг Москву, що підтримка сепаратистських виборів може зруйнувати шанси на встановлення миру в регіоні.

Як відомо, одним з пунктів «мінського протоколу» від 5 вересня є забезпечення «проведення дострокових місцевих виборів згідно із законом України «Про тимчасовий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької і Луганської областей». Згідно з ним, місцеві вибори в окремих районах Донбасу призначені на 7 грудня.

НАДІЯ САВЧЕНКО
ВПІЗНАЛА ОДНОГО
ЗІ СВОЇХ ВИКРАДАЧІВ

Українська льотчиця Надія Савченко, незаконно викрадена й ув'язнена в Росії, впізнала одного зі своїх викрадачів. Про це повідомив її адвокат Микола Полозов. За його словами, викрадачем виявився нинішній глава угруповання «ЛНР», яке Україна визнала терористичним, Ігор Плотницький.

«Плотницький керував групою осіб, які вивозили Савченко з Луганська для передачі її співробітникам ФСБ РФ на кордоні України та Росії», – повідомив Полозов.

У липні Савченко захопили в полон. Згодом вона опинилася в Росії, де українку взяли під варту. У Росії українську льотчицю-офіцера, яка брала участь в АТО як доброволець, звинувачують у причетності до загибелі російських журналістів. Крім того, стало відомо, що проти Савченко хочуть відкрити ще одну справу – за «незаконний перетин кордону».

13 жовтня українську льотчицю доставили до Інституту імені Сербського для проходження психіатричної експертизи, проти проведення якої вона протестувала. 17 жовтня адвокат льотчиці заявив, що її катують. 27 жовтня суд продовжив термін арешту Н.Савченко до 13 лютого 2015 року.

26 жовтня в Україні відбулися позачергові парламентські вибори. Н.Савченко очолює список партії «Батьківщина». За даними ЦВК, ця політична сила потрапляє до складу нового парламенту, так що тепер путінський режим незаконно триматиме в тюрмі народного депутата України. 29 жовтня США закликали Росію негайно звільнити українську льотчицю.

УКРАЇНА ВВІЙШЛА
ДО ПЕРШОЇ СОТНІ
РЕЙТИНГУ DOING BUSINESS

У цьогорічному рейтингу легкості ведення бізнесу Doing Business, що його укладає Світовий банк, Україна посіла 96 місце і покращила свої позиції відразу на 16 пунктів порівняно з минулим роком.

У доповіді відзначається, що минулого року в Україні було досягнуто важливого прогресу у сферах реєстрації прав власності та оподаткування – за цими двома показниками Україна поліпшила своє місце на понад 25 позицій.

«Приємно бачити, що, незважаючи на кризу, яка триває, та нагальні проблеми, влада розпочала реалізацію давно назрілих структурних реформ, які наближають Україну до країн з найрозвинутішими економіками у цьогорічному глобальному рейтингу «Ведення бізнесу», – цитує прес-служба Світового банку директора у справах Білорусі, Молдови та України Чімяо Фана. – Але водночас, треба зробити ще багато. За такими показниками, як підключення підприємств до мереж електропостачання, зовнішньоторгівельна діяльність і розв'язання проблем неплатоспроможності, Україна посідає найнижчі місця в рейтингу серед країн регіону Європи та Центральної Азії».

Загалом рейтинг Doing Business-2015 охопив 189 країн і базується на даних про їхню економіку від червня 2013 до червня 2014 року. Згідно з цим рейтингом, найкращі умови для ведення бізнесу мають Сингапур, Нова Зеландія і Гонконг.

НОВА КНИГА СОФІЇ
АНДРУХОВИЧ

Після семи років мовчання донька відомого українського письменника Юрія Андруховича Софія Андрухович випустила роман «Фелікс Австрія», який привернув велику увагу та шквал позитивних відгуків. На запитання журналістів, про що її нова книга, вона сказала: «Моя книжка – про події, які відбу-

ваються всередині людини, а не про події, які відбуваються назовні. Тому що виникла ідея з певних обставин життєвих, з роздумів, які призвели до відкриття, що кожна людина дуже часто живе у власному світі, сформованому нею. Я спробувала проілюструвати це історією таких дивних залежних стосунків. З одного боку, це така величезна любов, яка займає для її учасників, для головної героїні, весь світ і простір. А з іншого боку, це любов, яка обмежує і не дає розвиватись. І відбувається вона між двома жінками, які живуть у 1900 році у місті Станіславів, сьогодні – Івано-Франківськ.

Одна з них є пані, вона – наполовину полька, наполовину німкеня за походженням, а інша називається Стефа, і вона – українка, і вона є її служницею. І тому їхні стосунки одразу дуже незрозумілі для кожної з жінок, тому що, з одного боку, вони разом виростили, вони обидві не мають матерів, бо матері загинули, коли дівчатка були дуже маленькі. І їхні долі так тісно сплетені, що жінки не розуміють, де закінчується життя і доля однієї з них, і де починається життя іншої».

На запитання «Що спонукало Вас до написання цієї книги?» С.Андрухович відповіла: З одного боку, мені хотілося погратися зі сприйняттям читача. А з другого, мені хотілося спробувати власні можливості у розповіданні вкрай запутаної історії».

УКРАЇНА Й ІНТЕРНЕТ

В Україні, в якій сьогодні налічується 25 мільйонів користувачів, відзначили 45-річчя інтернету. Увечері 29 жовтня 1969 року було проведено сеанс зв'язу між двома першими вузлами мережі, які перебували на відстані 640 км – в Каліфорнійському університеті Лос-Анджелеса і в Стенфордському дослідницькому інституті. Цю дату вважають днем народження інтернету.

У 1989 році британський учений Тім Бернерс-Лі придумав інтернет у тому вигляді, в якому ми його знаємо, розробивши протокол HTTP, мову HTML та ідентифікатори URI.

Кількість користувачів інтернету сягнула нині в світі 2,5 мільярда осіб. У недалекому майбутньому мережа суттєво змінить роль держави – усі питання з держустановами можна буде вирішувати через інтернет, вважають аналітики. Але при цьому, на думку голови ради директорів Google, інтернет накриє цензура, а поняття «анонімність» зникне взагалі.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Уразі, якщо 4 листопада республіканцям вдасться встановити контроль над законодавчою владою в країні, під президентством Барака Гусейна Обами можна буде підвести жирну риску. Президент буде приречений «досиджувати» в Білому домі останні два роки свого другого терміну, перетворившись на класичну «кульгаву качку» (так в американській політичній системі називають президента, від якого мало що залежить і який позбавлений підтримки Конгресу).

Важлива особливість проміжкових виборів у США полягає в тому, що партія, яка стоїть біля керма виконавчої влади й контролює Білий дім, втрачає своє представництво в обох палатах Конгресу. Особливо показовим прикладом такої тенденції стали проміжкові вибори 2010 року, під час яких демократи, які до того впевнено контролювали обидві палати Конгресу, втратили перевагу в Палаті представників, розгубивши 63 місця, й помітно зменшили своє представництво в Сенаті, позбувшись 6 місць. Це була найбільша втрата голосів для правлячої партії після проміжкових виборів 1938 року, коли очолювані Франкліном Рузвельтом демократи втратили в Палаті представників 72 місця.

Вплинути на результат листопадових виборів може не тільки стан американської економіки, не зовсім вдала зовнішня політика Обами, який у протистоянні з Путіним постійно програє, медична й імміграційна реформи, але й синдром «утоми» виборців від Обами, що, як правило, особливо гостро відчувається на шостому році перебування у владі американських президентів, переобраних на другий термін. Провідний американський фахівець з виборчих кампаній Чарлі Кук відзначає: «Новизна, енергія й харизма новообраного президента мають тенденцію до майже повного зникнення під час другого терміну. Зазвичай, виборці вже не бачать свіжих ідей, і до цього часу втома від президента починає визначати взаємини між президентом, його партією й електоратом».

У подібних умовах головним фактором для результату проміжкових виборів стає показник ступеня схвалення рядовими американцями діяльності Барака Обами. З початку 2014 року цей показник стійко тримався позначки 44%, не схвалювали ж діяльність президента, згідно з опитуваннями служби Геллапа, 50-51% американців. Нині американські аналітики не бачать факто-

рів і ситуацій, які могли б помянути ці оцінки місцями. А це означає, що подібне ставлення в американців і до 435 конгресменів та 33 сенаторів, яких переобиратимуть 4 листопада.

І ключову роль у листопадових проміжкових виборах до Конгресу можуть відіграти події в Україні. Відмова Обами надати Україні оборонну зброю, ще одна відмова під час зустрічі з українським Президентом Петром Порошенко у Білому домі зарахувати Україну до числа країни-першого партнера США поза межами НАТО, млявість, нечіткість, розгубленість і загальмованість у взаєминах з Путіним змушують дедалі більше й більше виборців перекинутися з демократичного табору в республіканський. І не тільки в середовищі американських українців. Адже Путін – це загроза не тільки Україні, а й всьому світу. Загнаний у глухий кут подальшим зниженням цін на нафту, придушений західними санкціями, які вже принесли Росії сотні мільярдів збитків, він може в усьому звинуватити Америку й піти на розв'язання Третьої світової війни.

Цього ніколи не приховували й демократи, за розрахунками яких охоплення цією системою десятків мільйонів американців та членів їхніх родин дозволить Демократичній партії різко розширити свою масову політичну базу й забезпечить їй стійке домінування в електоральних процесах практично на всіх рівнях влади, але особливо на федеральному.

Висока вартість плюс політичне значення реформи охорони здоров'я стали причинами того, що республіканці вирішили під час нинішньої передвиборчої кампанії дати останній і рішучий бій ненавистній їм реформі, усвідомлюючи, що, можливо, через два роки, коли відбудуться чергові президентські вибори, процес реалізації її положень стане практично незворотнім.

Свою стратегію республіканці побудували на гаслі повного скасування законодавства про доступне медичне обслуговування в разі контролю над Сенатом і збереження верховенства в Палаті представників. В ході нинішньої передвиборчої кампанії довкола

У разі виборення 4 листопада республіканцями більшості в обох палатах американського Конгресу, Барак Обама на цілих два роки перетвориться на «кульгаву качку»

УТОМА ВІД ОБАМИ

4 листопада в США відбудуться проміжкові вибори до Конгресу, на яких переобиратимуться всі 435 конгресменів у Палаті представників, 33 зі ста сенаторів, 36 губернаторів і депутати в законодавчих зборах 46 штатів

А тому в цій ситуації потрібен не боягузливий і безвольний Обама, а новий Трумен чи Рейган, які миттю поставили б цього недобитого гебіста на місце.

Відразу після анексії Криму в середині березня 2014 року опитування громадської думки в США засвідчили, що американці вкрай неохотно оцінили дії адміністрації Обами у вирішенні української кризи. Так, згідно з опитуванням газети «Вашингтон пост» і телекомпанії ABC, проведеного в кінці квітня цього року, негативно оцінили дії американської адміністрації у відповідь на агресію путінської Росії більше 50% американців. Після того ж, як Путін розв'язав війну на Сході України, ця цифра зросла до 76%.

Особисто знаю американців, які досі постійно голосували за демократів, але 4 листопада підуть голосувати за республіканців виключно за боягузливу й мляву реакцію Обами на російську агресію проти України.

Успіх на проміжкових виборах 2010 року республіканцям забезпечила їхня непримиренна позиція реформі системи охорони здоров'я, початок якій було покладено в березні 2010 року ухваленням закону про доступне медичне обслуговування й захист пацієнтів. Окрім колосальних бюджетних ресурсів, котрих вимагає реалізація реформи, яка передбачає поступове введення в США системи загального медичного страхування (республіканці вважають, що її скасування дозволить зекономити в найближчі 10 років 2,1 трильйона (!) доларів), опоненти Обами вважають, що медична реформа може призвести до тектонічних зрушень в американській політичній систе-

медичної реформи розгорнулася вкрай заідеологізована боротьба за громадську думку. Якщо недовдоволення американців «українською» політикою Обами й реформою системи охорони здоров'я збережеться до 4 листопада (а воно навряд чи може змінитися за кілька днів), то на цій хвилі, на думку республіканців, вони зуміють збільшити своє представництво як у Сенаті, так і в Палаті представників. «Обамакер», напряму пов'язаний з іменем президента, сьогодні сприймається багатьма американцями не стільки як система медичних послуг, скільки як система великої витратної держави, яка безцеремонно втручається в приватне життя кожного американця.

Хоч, ніде правди діти, такі міркування притаманні тим, кого нинішня, вкрай несправедлива медична система в США влаштовує – насамперед лікарів, фармацевтів і страхові медичні компанії. Раніше вони наживалися на цій системі. Особисто знаю лікаря-коновала з Київської обласної лікарні, від «послуг» якого загинула жінка. А тут, в Америці, він став багатієм, який не встигає купувати одну нерухомість за іншою. Недаремно ж, саме до Америки до обамівської реформи намагалися потрапити правдами й неправдами лікарі з усього світу. Тут вони могли стати і ставали мільйонерами. Так що акцент республіканців на критику «Обамакера» може дати збій. Бо мільйони виборців, які до реформи медичної системи в США були приречені або на багатолітній астрономічний борг за якусь операцію, або на фізичну смерть, нарешті відчули, що вони живуть в гуманістичній державі.

Ще одна проблема, довкола якої ламалися списи напередодні 4 листопада, стала доля імміграційної реформи, запропонованої Б.Обамою на самому початку другого терміну його президентства. Головний зміст цієї реформи зводиться до легалізації статусу 13,3 мільйона іммігрантів, які мешкають на території США.

Дана проблема становить серцевину всіх політичних баталій, що тривають сьогодні. Процес трансформації нелегальних іммігрантів у легальних може затягнутися на 10 років, однак довгострокові наслідки цієї трансформації, враховуючи також фактор змін сімейного стану амністованих нелегальних іммігрантів, призведуть до воістину революційних змін в американській політичній системі.

За оцінкою американських аналітиків, за умови законодавчого оформлення більшості частини імміграційної реформи, до 2036 року в США з'явиться більш як 32 мільйона потенційних виборців. При цьому 5 мільйонів нових виборців з'явиться вже до 2024 року, ще 10 мільйонів – до 2028-го і додатково 17 мільйонів нових виборців зможуть узяти участь у президентських виборах 2036 року.

Доля всіх президентських виборів XXI сторіччя, починаючи з 2000 року, вирішувалася перевагою всього в 4,5 мільйона голосів, хоч у виборах у середньому брало участь 122 мільйона осіб. Для порівняння: 32 мільйона виборців приблизно дорівнюють чисельності американських виборців у віці більше 65 років, які взяли участь в президентських виборах 2012 року, вдвічі більше чисельності американських ветеранів і втричі –

чисельності латиноамериканських виборців, які прийшли на виборчі дільниці в 2012 році.

Нелегальна імміграція в США переважно представлена вихідцями з країн Латинської Америки (особливо Мексики), Азії та Африки. Здобувши громадянство, вони, як правило, голосують за демократів, бо вважають їх більш лояльними до нелегалів, якими вони були ще вчора. Саме тому імміграційна реформа опинилася під сильним політичним тиском з боку Республіканської партії. В листі 22 сенаторів-республіканців на адресу президента Барака Обами та його адміністрації були прямо обвинувачені в тому, що тактика реалізації імміграційної реформи – це «порушення Конституції, верховенства закону, прав американських громадян і законних іммігрантів».

І ця риторика має політичний ефект. Тільки 35 відсотків американців підтримують імміграційну політику Обами, більшість же вважає, що Америка не гумова й настав час припинити наплив судишукачів жирнішого борщу. А Демократичну партію республіканці називали партією «етнічних меншин», яких вона пускає в країну з усього світу, аби мати власний додатковий електорат. Хоч насправді все трохи не так.

Всі ці фактори й суперечки, а також фактор втоми від Обами, будуть ключовими на проміжкових виборах до Конгресу. В разі перемоги на них республіканці не просто поставлять Барака Обаму в становище «кульгавої качки», а й повністю дискредитують його як першого чорношкірого політика, який став американським президентом.

В АМЕРИЦІ

БАРАК ОБАМА ПРИВІТАВ
УКРАЇНЦІВ З УСПІШНИМИ
ВИБОРАМИ

Президент США Барак Обама привітав український народ з проведенням успішних парламентських виборів і закликав Росію гарантувати, що терористи на Донбасі дозволять українцям проголосувати 7 грудня на місцевих виборах, а будь-які інші вибори США не визнають.

У заяві Обами, зокрема, наголошується: «Від імені американського народу я вітаю народ України з проведенням успішних парламентських виборів 26 жовтня. Незважаючи на складну ситуацію в галузі безпеки в окремих регіонах, мільйони українців по всій країні вийшли, щоб віддати свої голоси у впорядкованій і мирній обстановці. Я висловлюю вдячність уряду України за проведення кампанії і за день виборів, які міжнародні організації моніторингу оцінили як такі, що значною мірою відповідають міжнародним стандартам».

Обама наголосив, що Росія, яка окупувала Крим, і проросійські бойовики на Сході України не дозволили багатьом громадянам України реалізувати своє демократичне право на участь у виборах. Обама вважає, що парламентські вибори 26 жовтня «є ще одним важливим етапом демократичного розвитку України». «Ми з нетерпінням чекаємо скликання нового парламенту і швидкого формування сильного інклюзивного уряду. Сполучені Штати готові підтримати вибір українського народу і нового уряду України, оскільки це реалізує реформи, необхідні для подальшого демократичного розвитку, зміцнення верховенства права і сприятиме економічній стабільності та зростанню в Україні», – наголосив американський президент.

СЕНАТОР МЕНЕНДЕС:
«ТЕПЕР У ПРЕЗИДЕНТА
Є СОЮЗНИКИ
В ПАРЛАМЕНТІ»

Сенатор Роберт Менендес (демократ від штату Нью-Джерсі), що очолює комітет Сенату з міжнародних відносин, виступив із заявою з приводу парламентських виборів в Україні 26 жовтня. «Майже рік тому, – сказав він, – українці почали свої протести, виступивши на підтримку демократичних реформ. Це коштувало життя більш

ніж 100 прихильникам демократії. Ці відважні люди на Майдані піднялися на захист права самим визначати своє майбутнє, вільне від іноземного втручання або впливу. Минулої неділі український народ висловив свою демократичну волю, переважною більшістю проголосувавши за тих своїх представників в парламенті, які мають намір повести країну в проєвропейському напрямку. Тепер у президента Порошенка будуть союзники в парламенті, разом з якими він зможе приступити до будівництва вільної й демократичної України, хоч Україна продовжує страждати від жорсткого тиску, який є результатом російського вторгнення на її суверенну територію. Не може бути більш рішучої відповіді на російську агресію, ніж цей прояв української демократії, і Сполучені Штати мають намір продовжувати підтримувати президента Порошенка і новий парламент України на шляху реформ».

СТІВЕН ПАЙФЕР
ПРО ВИБОРИ
ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Колишній посол США в Україні, а нині експерт Інституту Брукінгса Стівен Пайфер заявив після парламентських виборів в Україні 26 жовтня, що висока оцінка виборчому процесу з боку міжнародних спостерігачів є підтвердженням того, що Україна може проводити по-справжньому демократичні вибори. Якщо ж дивитись на результат, то видно, що українці в переважній більшості проголосували за реформи. Тепер справа за політиками сформувати міцну коаліцію і ці реформи провести.

«Якщо дивитись на можливу конфігурацію коаліції, то є низка партій, які можуть об'єднатись, за умови якщо вони погодяться на широкую коаліцію. Виглядає на те, що президент Порошенко та прем'єр-міністр Яценюк обговорюють можливість спільної роботи і визначають уже можливу конфігурацію коаліції. Я сподіваюсь, що їм вдасться це зробити, бо деякі реформи, наприклад децентралізація влади, вимагатиме конституційної більшості», – сказав С.Пайфер і додав, що швидке формування коаліції, призначення прем'єра та затвердження уряду є бажанням не лише українців, але й очікуванням партнерів України на Заході. «Тут, на Заході, зокрема у Вашингтоні, великі сподівання покладають на те, що провівши вибори, Україна зможе почати швидко діяти і розв'язувати існуючі проблеми. Позиція Заходу полягатиме у підтримці реформ», – сказав С.Пайфер.

ДЕРЖДЕП ЗАНЕПОКОЄНИЙ
НАМІРАМИ СЕПАРАТИСТІВ
ПРОВЕСТИ 2 ЛИСТОПАДА
«ВИБОРИ» НА ДОНБАСІ

Державний секретар США Джон Керрі занепокоєний планами сепаратистів провести так звані

«вибори» на Донбасі 2 листопада та намірами Росії визнати їх. За його словами, це буде порушенням домовленостей, досягнутих сторонами у Мінську. «Це буде явним порушенням зобов'язань, які Росія та сепаратисти взяли на себе в тому, що підтримали мінські домовленості», – заявив він під час свого візиту до столиці Канади Оттави.

За словами Керрі, «Сполучені Штати та міжнародна спільнота не визнають виборів сепаратистів доти, доки вони не будуть проведені у рамках спеціального закону про статус окремих районів Донецької і Луганської областей, ухваленого українським парламентом і підписаного президентом Порошенком».

Відповідно до закону про особливий статус окремих районів Донбасу, вибори в органи місцевого самоврядування повинні відбутися 7 грудня.

АМЕРИКАНСЬКІ
СЕНАТОРИ – ЗА НАДАННЯ
УКРАЇНІ ЗБРОЇ

Сенатори Бен Кардін від штату Меріленд та Роб Портман від Огайо поширили заяву, в якій закликають Сполучені Штати надати Україні оборонну зброю для захисту від агресії Росії.

«Минув місяць, відколи український уряд оголосив угоду про припинення вогню з підтримуваними Росією бойовиками в південно-східній Україні. Бойовики регулярно порушували цю угоду, і з часу набрання нею чинності сотні українських солдатів загинули в боях із силами сепаратистів та регулярних російських військ. Ще в липні ми закликали США надати Збройним Силам України оборонну зброю, необхідну для охорони кордонів, захисту суверенітету, відбиття російської агресії та збереження верховенства закону. Хоча США сприяли наданню Україні важливих гарантій та допомагали їй отримати позики від МВФ і ЄС, українські політичні та економічні реформи, здійсненню яких покликані сприяти ці позики, неможливі, якщо Україна не зможе зберегти свою територіальну цілісність і якщо українці житимуть під постійною загрозою нападу підтримуваних Росією сепара-

тистів. Хоча зобов'язання США надавати більше несмертоносної зброї – це позитивний крок, ми сподіваємося, що оборонні воєнні засоби скоро потраплять до тих, кому вони потрібні. Україні потрібна оборонна зброя для захисту від збройних нападів; дрони для спостереження за кордонами

та відбиття спроб порушень її суверенітету; надійні засоби комунікації, щоб не дозволити Росії дізнаватися про українські плани та розташування військ; їй потрібен контрбатареєний радар. Однак найважливіше – їй потрібне чітке зобов'язання США та наших союзників надавати якісну техніку в необхідній кількості, щоб захистити свою незалежність», – наголошується в заяві.

США ДОПОМОЖУТЬ
УКРАЇНІ ЗБРОЄЮ
НЕ ПІЗНІШЕ, НІЖ ЗА ДВА
З ПОЛОВИНОЮ ТИЖНІ

США ухвалють рішення про надання Україні зброї для захисту не пізніше, ніж за два з половиною тижні. Про це заявив сенатор США, член сенатського комітету з озброєнь Джеймс Інгоф під час брифінгу в Українському кризовому медіацентрі. За його словами, 12 листопада розпочнеться сесія Сенату, на якій розглянуть це питання.

Інгоф уточнив, що президент Барак Обама може й раніше надати зброю власним розпорядженням. «Якщо президент цього не зробить до того часу, ми зробимо все, щоб це сталося», – додав він. На думку Інгофа, процес може зайняти від чотирьох днів до двох з половиною тижнів.

Інгоф також зазначив, що отримав від міністра оборони США перелік озброєння, яке планують надати Україні, але відмовився оголосити його журналістам. Зі слів сенатора, оскільки мова йде про оборонне озброєння, для його надання Україні не треба ухвалювати жодних змін у законодавство чи проходити складні процедури.

Сенатор також запевнив, що всі політсили й гілки влади США наразі об'єднані навколо необхідності допомогти Україні і недопущення повернення до радянського минулого.

Нагадаємо, у Сенаті американського Конгресу зареєстровано законопроект про надання зброї Україні.

АНДЕРС АСЛУНД:
«УКРАЇНА ПОТРЕБУЄ
НОВОГО ПЛАНУ
МАРШАЛЛА»

«Захід повинен надати фінансову допомогу Україні – і не тільки кредити, а й великі гранти», – написав відомий експерт з пострадянського простору, старший науковий співробітник Інституту світової економіки Петерсона у Вашингтоні Андерс Аслунд у Financial Times. Як і повенна Європа, Україна потребує нового «плану Маршалла» для відновлення своєї економіки.

Для цього є всі підстави, пише автор: по-перше, причина економічного спаду – це війна, яку Кремль розв'язав проти України, зруйнувавши електростанції та застопивши вугільні шахти на Донбасі. По-друге, як і Європі після війни, Україні необхідно відновлювати

свою державу та економіку. По-третє, якщо фінансову допомогу надаватимуть у вигляді кредитів, які потрібно буде повертати, Україна ніколи не стане фінансово стабільною. По-четверте, «план Маршалла» ставив за мету захист вільних країн від військових і диверсійних загроз СРСР, а нині Європа повинна протистояти такій самій серйозній загрозі, цього разу – з боку Росії.

І, нарешті, самому Заходу потрібен новий союз. «НАТО недостатньо, і жоден інший союз не включає і ЄС, і США. Нині ЄС, США, Канада, Японія та інші західні країни спільно підтримують Україну. Їм усім була б корисною більш глибока співпраця. Захід буде змушений об'єднатися, щоб зупинити Путіна», – пише Аслунд.

Головною відмінністю від попереднього «плану Маршалла», на його думку, має стати те, що цього разу провідну роль повинен відігравати ЄС, і він повинен почати діяти в грудні, на запланованій конференції донорів, після того, як в Україні буде сформовано новий уряд.

АМЕРИКАНСЬКИХ
СОЛДАТІВ ІЗОЛЬОВАНО
ПІСЛЯ ПОВЕРНЕННЯ ІЗ
ЗАХІДНОЇ АФРИКИ

Американські військовики, які повертаються із Західної Африки, де брали участь у місії боротьби з лихоманкою Ебола, ізолювані на карантин на військовій базі в Італії. Про це повідомила прес-служба Пентагону.

Медики спостерігатимуть за військовими, включаючи генерала Даррила Вільямса, який керував місією військових спостерігачів у зоні поширення епідемії лихоманки Ебола.

За повідомленням Пентагону, на військовій базі в Італії будуть ізолювані й інші американські солдати, які прибудуть з Ліберії.

Тим часом, у Нью-Йорку з'явився перший хворий на лихоманку Ебола – лікар Крейг Спенсер перебуває в нью-йоркському шпиталі Бельв'ю. Він повернувся до США із Західної Африки, де зафіксовано найсильніші спалахи лихоманки Ебола. Незважаючи на всі запобіжні заходи, введені співробітниками охорони здоров'я, перший же випадок показав їхню неефективність. Наразі вже відомо, що за день до того, як лікар лів до шпиталю, Спенсер, заражений вірусом, проїхав на підземці з Мангетена до Брукліна, де відвідав боулінг-клуб, а потім на таксі повернувся додому.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій

Там, де гори й полонини, де стрімкі потоки й ріки...

УСЛАВЛЕНИЙ ГІРСЬКИЙ КУРОРТ «КСЕНЯ»
ЗАПРОШУЄ З 27 ПО 30 ЛИСТОПАДА ВІДСВЯТКУВАТИ

ДЕНЬ ПОДЯКИ

в українському Гантері,
серед чарівної природи Кетскільських гір
Тел.: 518-263-4391

До ваших послуг:

- ✓ забава з традиційним індіком
- ✓ справжня українська кухня
- ✓ затишні, комфортні кімнати
- ✓ лазня-сауна
- ✓ екскурсії, розваги та багато інш.

І все це в атмосфері осені,
посеред дивовижних краєвидів, які нагадують
рідну домівку та дороги нашим серцям Карпати

ЗАМОВЛЕННЯ: 518-263-4391
Детальніша інформація на сайті:
www.xeniareSORT.net
Адреса: 10241 Route 23A,
Hunter (Jewett Center), NY 12442

EAST VILLAGE MEAT MARKET

J. Baczynsky

Найпопулярніший у Нью-Йорку
український м'ясний магазин пропонує
широкий вибір вуджених домашніх ковбас та
свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів
української та європейської кухні.

Tel. (212) 228 - 5590

Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemeats@hotmail.com

139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003

Store Hours

Monday – Thursday	8:00 am – 6:00 pm
Friday	8:00 am – 7:00 pm
Saturday	8:00 am – 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

Страховання життя – чому я маю вибрати УНСоюз?

“ Страховання життя та анuitети УНСоюзу є доступними за цінами і простими в розумінні. Коли купуватимете продукти УНСоюзу, можете бути впевненими, що вас обслужать ввічливі професійні двомовні співробітники, які роз'яснять, який саме продукт найбільше відповідає вашим конкретним потребам. ”

Телефонуйте:
888-538-2833

Наявне не в усіх штатах.

Самопоміч (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Спілка

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

Маємо свої ATMs!

Понад 30,000 по всій
Америці!

Відвідайте нашу сторінку
www.bankuke.com
щоб бачити їх знаходження!

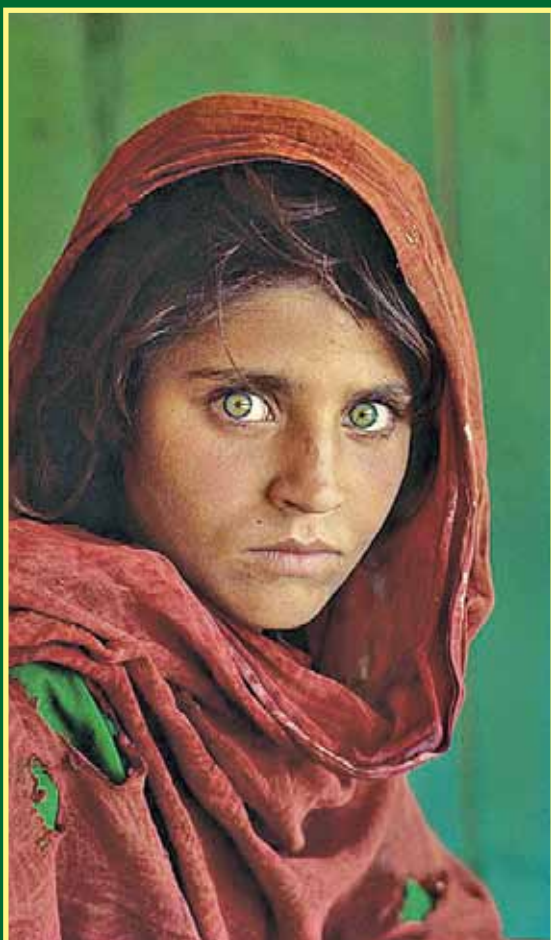
PRINCIPAL OFFICE
851 ALLWOOD ROAD
CLIFTON, NJ 07012
(973) 471-0700

BOTANY VILLAGE OFFICE
237 Dayton Ave
CLIFTON, NJ 07011
(973) 772-0620

ПРОМОВИСТІШІ, НІЖ СЛОВА

Є фотографії, які скажуть людям набагато більше, глибше й промовистіше, ніж слова. Недаремно ж майстрів таких знімків називають не просто фотографами, а фотохудожниками. Бо це й справді малярство, тільки не з допомогою пензля, а натисканням гудзика на одному з найвидатніших винаходів людства – фотоапараті. Здавалося так легко – натиснув, і є фотоше-

девр. Але так тільки здається. Іноді, щоб вийшов такий шедевр, фотохудожник кладе половину свого життя. У цій добірці – одні з найзнаменитіших робіт людей, які в епоху Відродження стали б великими художниками, але в наш технізований до максимуму час знайшли таке саме застосування своєму таланту й також стали художниками, але з додаванням частки «фото».

Пуштунська дівчинка. Стів Маккюрі

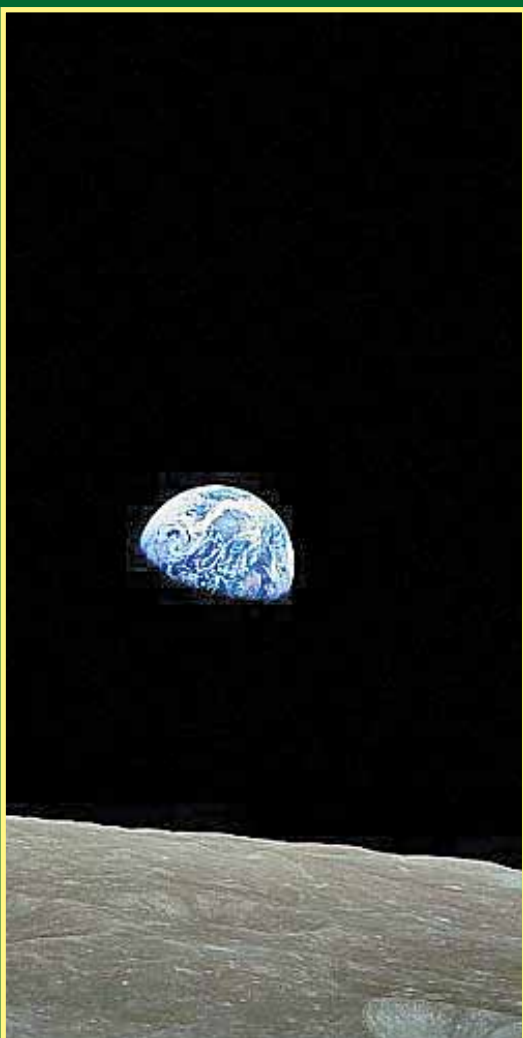
Гриф-стерв'ятник, що підкрадається до дитини. Кевін Картер

Людина і танки. Джеф Вайденер

Краса і сила. Адам Ковальський

Схід Землі. Вільям Андерс

Міграція антилоп. Чі Гунг Чунг

ДО 200-ЛІТТЯ КОБЗАРЯ

Наш співрозмовник: Григорій ГРАБОВИЧ – відомий американський учений-літературознавець українського походження, професор Гарвардського університету, президент Наукового товариства Шевченка у США, засновник і головний редактор видавництва й часопису «Критика». Народився в 1943 році у Кракові (Польща). Вищу освіту здобув у Єльському та Гарвардському університетах. У 1975 році захистив у Гарварді докторську дисертацію на тему «Історія та міф козацької України в польському та російському романтизмі» й відтоді працює в цьому університеті. В 1983-1988 роках – голова факультету слов'янських мов і літератур, у 1989-1996-х – директор Українського наукового інституту Гарвардського університету. Був президентом і одним із засновників Міжнародної асоціації українців (МАУ).

Коло наукових інтересів – літературознавство, міжслов'янські літературні зв'язки, теорія літератури. Автор кількох десятків книг та наукових статей, найвідоміші з яких – «The History of Polish-Ukrainian Literary Relations // Poland and Ukraine: Past and Present. 1980»; «Поет як міфотворець. Семантика символів у творчості Тараса Шевченка», 1991, 1998; «У пошуках великої літератури», 1993; «До історії української літератури», 2003; «Le poete national: le cas de Mickiewicz, Pouchkine et Chevtchenko // Mythes et symboles politiques en Europe Centrale», 2002, «Тексти і маски», 2005 та інші. Мешкає в місті Мілтон (штат Масачусетс).

Презентація ювілейного проекту «Тарас Шевченко в критиці» та факсимільного видання першодруку Шевченкової поеми «Гайдамаки» в Київському університеті ім.Т.Шевченка. Фото Валерія Попова

ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ ШЕВЧЕНКОМ

На запитання «Нової газети» відповідає Григорій Грабович – відомий шевченкознавець, славіст, професор кафедри української літератури Українського наукового інституту Гарвардського університету, президент Наукового товариства Шевченка у США, засновник і головний редактор часопису «Критика»

Книги та наукові праці професора Григорія Грабовича

– 200-ліття з дня народження Тараса Шевченка – і раптом Революція гідності, війна... Чи не раптом? Як ви думаєте, це збіг обставин, якийсь рок, фатум чи здійснення Шевченкових пророцтв про те, що «Україну злії люди розпнуть...» і що «її окраденою збудять» і «вражою, злою кров'ю волю» окроплять?

– Інтерпретація того, що сталося, різна. Напевне, в залежності, яку точку відліку вибрати: національне, сухе ставлення чи метафізичне. Про це міркують науковці і ненауковці. Але сталося, як сталося. Святкування 200-ліття народження Шевченка, які мали відбутися, не відбулися, як планувалося. Бо якраз

тоді відбувалася анексія Криму і над Україною нависали чорні хмари.

– Коли вирувала революція, навіть на щитах майданівців було написано Шевченкове: «Борітеся-поборете!» й молоді, зовсім юні хлопці йшли в бій з усвідомленням того, що Шевченкове слово їх надихає.

– Кожне покоління має не лише право, а й обов'язок поновому прочитувати письменників. Коли ми працювали над факсимільним виданням «Гайдамаків» мене вразила глибина пластів і складності прочитання поеми. «Гайдамаки» стали засобом відтворення не історичних подій, а колективної пам'яті, а через неї – ідентичності. Йдеть-

ся про біблійний концепт жертвоприношення, яке гарантує відродження національної самості та духу. Інша справа, що Шевченкове слово повинне звучати не лише в гаслах, а й в дії: перетворюватися, втілюватися в наукову роботу, в науково-громадське оновлення, персональне самоусвідомлення. І перспектива є.

– Обставини не дали можливості гідно відзначити ювілей Тараса Шевченка. Але навіть попри це, його постає цього ювілейного року все одно мала й має особливе звучання. В чому, на Ваш погляд, взагалі критерій гідності відзначення місця й ролі такої постаті як Тарас Шевченко?

– З цього, можливо, й треба починати: як ми оцінюємо нашого Шевченка, щоб гідно відзначити його ювілей. Його візія, його поезія, його віра в майбутнє України стали тим поштовхом, який створив українську націю. Вона кристалізувалася. Вона була й до того, але як модерна кристалізувалася власне тоді. Він відіграв величезну роль у цьому. Тому зовсім не дивно, що Шевченко став еталоном, символом, гаслом, навколо якого новітнє українство себе організувало, ототожнюючи себе з ним. А те, що потім це перейшло на різні політичні, часами кон'юктурні самоідентифікації, то це вже така людська природа.

Мені здається, що попри все, ми чимало зробили, щоб вшанувати 200-ліття Тараса Шевченка на належному рівні. Зокрема, Американське Наукове Товариство його імені, яке я маю честь очолювати, видало спільно з Інститутом джерелознавства НТШ-А та Інститутом критики два видання – коментоване зібрання текстів – перший том «Тарас Шевченко в критиці» («Прижиттєва критика», 1839–1861) та першу в історії українського книговидавництва факсимільну публікацію першодруку Шевченкової поеми «Гайдамаки» (1841) у трьох книгах. Що саме по собі є фактом зростання й розвитку української літератури як такої.

У першій книжці з моєю передмовою вперше в історії зібрано 239 текстів прижиттєвої критики творів Шевченка після виходу його «Кобзаря», в тому числі й перші англomовна та російськомовна рецензії на його творчість. Автори видань спробували дослідити процес реагування на певні явища в певний історичний момент. Йдеться про картинку, кліп, знімок публічного процесу – рефлексії на Шевченка, які здебільшого підпадали цензури. Такі матеріали мають високу цінність, оскільки демонструють некерований процес, у якому відбувалася поступова кристалізація поглядів на художника та письменника у час, коли ніхто не знав, що Шевченко є Шевченком. Тому на шевченкознавців покладається серйозна відповідальність не лише стерти ідеологічний наліт з постаті Шевченка, а й заповнити лакуни (часті запрограмовані) його світової рецепції. Ми маємо осмислювати й переосмислювати Шевченка.

На кінець цього року, в грудні, Американським Науковим Товариством імені Шевченка спільно з Українським Інститутом Америки й за підтримки Української Вільної Академії Наук заплановано провести в Нью-Йорку, у Меркін-голлі, великий концерт «Україна. Шевченко. Музика», який вшановуватиме Тараса Шевченка в музиці. В ньому, зокрема, братиме участь оперна співачка світової слави Оксана Дика. Думаю, що це також засіб чи спосіб осмислення Шевченка. Українським й, можливо, навіть важливіше, неукраїнським слухачем, бо музика перекладу не потребує. Так що зроблено багато. Більше мало б бути зроблено, очевидно, в Україні. Але революція й війна трохи відсунули ці плани. Хоча енергія й намагання гідно вшанувати геній Тараса Шевченка зберігаються.

– Ви як авторитетний шевченкознавець добре знаєте ставлення й настанову американських наукових і навколонаукових кіл до Тараса Шевченка. Маю на увазі закиди стосовно його ксенофобії, антисемітизму. Наскільки змінилося сьогоднішнє бачення творчості Шевченка в Америці?

– Сьогодні таких закидів є відносно небагато. Колись було більше, але тепер щоразу стає менше й менше. Так що я б цього не перенаголошував. Очевидно, якщо щось таке з'являється, то треба відразу ж спростовувати, аргументовано доводити й взагалі працювати на випередження. Але можемо потішитися, що щороку дедалі менше це треба робити. Кілька тижнів тому в Нью-Йорку в Американському єврейському товаристві за участю американських єврейських і американських українських науковців була конференція, де йшлося про Шевченка та його спадщину, зокрема, про ставлення Шевченка до євреїв. І ця дискусія виглядала набагато краще, ніж раніше. Принаймні,

обговорення не звучало в ключі якоїсь конфронтації. Навпаки, Шевченка позиціонували як людину, яка багатогранно висвітлювала людські взаємини в певних історичних обставинах. Тож можна говорити й наголошувати скоріше про прогрес. Хоча подеколи ще трапляються різні регресивні моменти.

– Ви, очевидно, бачили нову кнівську експозицію авторства Лариси Скорик. Якої думки Ви про таке «прочитання» Тараса Шевченка й таке вшанування його пам'яті?

40 оригіналів і велика кількість дуже добрих копій. Це є унікальна можливість для наших співвітчизників побачити Шевченка таким, яким його треба бачити, тобто, не в репродукціях чи ілюстраціях, а в оригіналі. Вони справляють дуже сильне враження – показують справжню геніальність цієї людини.

– Шевченко-поет і Шевченко-художник. Чи можна сказати, що Тарас Григорович такий самий великий художник, як і поет?

– Це дуже складне й дуже цікаве питання. Я про це також ду-

– Ви часто зустрічаєтесь з молодими американськими людьми – студентами, науковцями. Наскільки вони знають нашого Шевченка, цікавляться ним?

– На це запитання не можна відповісти ствердно й однозначно. На жаль, навіть у Гарварді академічна молодь не є добре обізнана з літературою. І йдеться не лише про академічну українську, а й інші слов'янські й американську літератури. Ми маємо «Критику», періодично друкуємо провідних американських і світових критиків, які займаються

виконання цього об'єкту, якщо йдеться про скульптуру, й до закінчення. Маємо пам'ятник у Вашингтоні. Всі розмови про те, що він там не такий, думаю, вже давно минули. Пам'ятник є і виконує свою роль. У Нью-Йорку... Про це можна думати, Якби це можна було якось втілити, то варто було б. Але разом з тим вшанування пам'яті нашого геніального поета – це не тільки пам'ятники у формі нових і нових статуй. Потрібно якесь живіше, пряміше й ретельніше спілкування з Шевченком та його спадщиною,

Виступ професора Грабовича в Українському Інституті Америки з нагоди презентації видань до 200-ліття з дня народження Т. Шевченка. Березень 2014 р.

– Я бачив її ще в процесі роботи, в 2012 році, коли до відкриття було готово майже половину експозиції. Пізніше, тут, у Нью-Йорку, в НТШ, ми мали доповідь на цю тему з відповідними слайдами, ілюстраціями й дискусією. Мені тоді здалося, що це оформлення Канівського музею має наліт якоїсь корпоративної бутафорії. Так, немов би це флігель комерційного банку чи щось на кшталт того. Не знаю, як він тепер виглядає, може, там щось виправили, але мені здається, що в Україну приходить нове думання, нова європейська свідомість, українська громадськість стає більш організованою й динамічною і такі проекти, такі перекручування буде чимраз далі важче втілювати.

– Був на відкритті виставки «Тарас Шевченко: поет, художник, ікона» в Українському музеї в Нью-Йорку, яка незабаром завершується. Як Ви її оцінюєте?

– Мені трохи нескромно говорити, бо я є її куратором. Але те, що чую від фахівців і нефаківців, нам вдалося зробити велику справу. У співпраці з Національним музеєм Тараса Шевченка в Києві й за сприяння тодішнього перехідного міністерства культури. Мені самому вона дуже подобається. Ця виставка унікальна, там є понад

мав. Шевченко в цілком інакшому ключі пише поезії, ніж малює. І не завжди ці твори були, так би мовити, є синхронними. Але між ними завжди відбувається такий специфічний обмін енергією, і це також помітно.

Деякі моменти його самоусвідомлення своєї місії, його ролі людини покликаної, він сам про це пише в своїй поезії, ми бачимо і в його картинах. Разом з тим є рядки, де він звертається до Музи, а через неї, очевидно, до Бога, додати йому сили до життя, розтоплювати закам'янілі й занедбані серця, щоб вони поновому могли дивитися на своїх рідних, близьких. Це дуже сильне відчуття покликання. Пригадуєте, в Біблії: «Багато званих, але мало покликаних». І багато приходить до нього не тільки з його поетичного натхнення, а й малярського. Почуття, що він є не тільки званий, а й покликаний, обраний бути свідком, бачити речі й потім передавати їх для цілої нації, присутнє як у поезіях, так і картинах. Це починається від таких чисто формальних моментів у його малярстві, де він перетворює, здавалося б, звичайні речі в реценції. Його сучасники Куліш, Костомаров та інші відчували, що там є щось пророче, від Бога, і це потім зафіксувало наше загальне бачення Шевченка як пророка.

шевченкіаною. Українських студентів у Гарварді чимало, але вони тех чомусь не дуже зацікавлені Шевченком. Очевидно, хотілося б, щоб їх було більше, й наші духовні потреби не ставали маргінальними. Питання актуальне, але воно звернене й до громадськості: як заохочувати такі зацікавлення... Це виклик, який стоїть перед нами всіма.

– Якось не так давно зустрів на Другій авеню в Нью-Йорку чоловіка з великим букетом квітів, який приїхав з України й шукав у Нью-Йорку пам'ятник Тарасу Шевченку, щоб вклонитися йому й покласти до підніжжя квіти? Чи не настала пора справді поставити пам'ятник Тарасу Шевченку в «столиці світу»? На початку минулого століття, з'ясовується, такі порухи були, читав, що коли до Нью-Йорка та Філадельфії приїздила на гастролі уславлена Соломія Крушельницька, то тутешня громада організувала спеціальні добродіні концерти, кошти від яких мали б піти на спорудження пам'ятника Тарасові Шевченку в Нью-Йорку...

– Думаю, що це було б дуже добре, але разом з тим це дуже відповідальна й непроста справа. Починаючи від пошуків місця під пам'ятник, самого

вміння це читати. А також вміти перетворити це натхнення, яке мало б приходити з нового пізнання його і його творчості у конкретні дії, у якийсь дух реформ, дух переосмислення. Те, що дуже сильно відчував Пантелеймон Куліш, коли казав, що найбільша шана, яку ми можемо віддати Шевченкові, – це не нові похвали, а побудова нової сільської школи. Це, може, звучить дуже приземлено. Мовляв, що це таке, будувати нову школу, якщо ми маємо можливість дуже гучно і з помпою говорити про нашого генія, нашого пророка. Але цей заклик до конкретних дій, я думаю, є дуже потрібним.

Варто взяти під увагу, що пам'ятники можуть мати не тільки, так би мовити, фізичне втілення у вигляді статуй чи погрудь, а можуть бути й іншими – в плані духу, творчості, самоідентифікації, оновлення, очищення, розбудови України, про яку мріяв Шевченко, спрямованими на те, щоб запуснути механізми, які постійно оновлювали б наше розуміння його генію. І це також буде виконанням символічного обов'язку перед його іменем, його спадщиною та його ідеалом.

**Розмову провів
Валентин Лабунський
Фото Василя Лопуха**

У ГРОМАДІ

Вагомою й непересічною є кожна зустріч української молитовної спільноти «Матері в молитві», а тим паче святкування 10-ліття від її заснування на теренах Сполучених Штатів, що відбулося 18 жовтня в церкві Святого Юра в Нью-Йорку з благословення Високопреосвященного Митрополита Стефана Сороки.

Хто б міг тоді подумати, що шляхетний задум трьох жінок торкнеться сердець тисяч вірян у різних кутках світу. Найбільш подивовує й тішить той факт, що в русі немає поділу на конфесії – молитва матері не має жодних кордонів. Той, хто стежить за історією спільноти «Матері в молитві», бачить в ній Божий задум.

Сам рух зародився в Англії в 1995 році і менш ніж за 10 років без жодних реклам і промоцій став популярним більш ніж у 80 країнах світу. В Україні спільнота постала в 2000-му році при соборі Св.Юрія у Львові з благословення Блаженнішого Любомира (Гузара). 10 років тому свою першу спільноту створила й українська громада Америки. Її засновницями були Наталя Грешко, Христина Балко та Леся Прадивус. Сьогодні в Америці вже 36 молитовних українських груп, кожна з яких названа на честь одного з християнських мучеників. а

Цьогорічний VI з'їзд-проща матерів за дітей зібрав прочан з різних штатів. Молилися за всіх дітей, за дар радості материнства, за те, щоб ми були їхніми гідними опікунами й поводитися; просили переблагання за ненароджених дітей і

Материнська молитва, яка рятує світ

здоров'я для недужих, розпочавши день вервичкою і продовживши Святою Літургією в намірі матерів і батьків за дітей. З подячною молитвою згадали також всіх жертводавців, зокрема українську кредитівку «Самопоміч» з Нью-Йорку, яка традиційно підтримувала й підтримує рух «Матері в молитві» й допомогла зібранню відбулися й цього разу.

Особисто мені запали в душу думки з проповіді отця Ігоря (Мідзяка) про те, що «коли Христос народився, весь світ приніс Йому дари: Всесвіт засвічував Йому світ зорями, ангели небесні оспівували Його піснями, земля подарувала Йому печеру і ясла, звірина зігривала своїм подихом, а ми, люди, подарували Йому найкращий дарунок, який тільки могли дати, – це Матір, Пречисту Діву Марію». Властиво, від нас, Господнього улюбле-

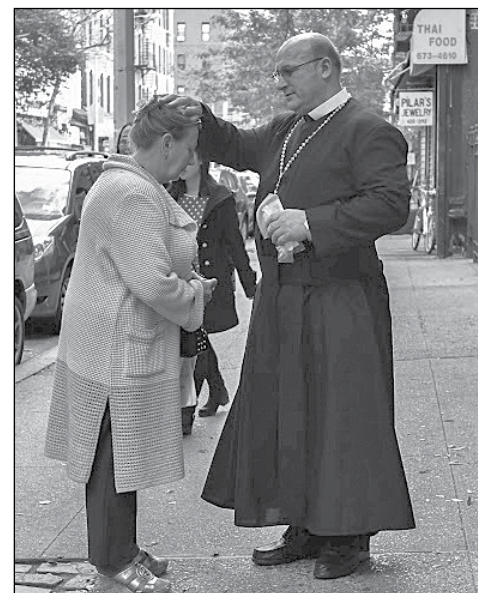
ного сотворіння, він вибрав і найкращий дар для себе. Недаремно саме Марію спільнота «Матері в молитві» взяла собі за взірць.

Майдан, Небесна сотня, герої, що віддали свої життя за Україну, і вмирають за нас і сьогодні, проходили наскрізним невловимим тлом усіх молитов, проповідей, розмов. Бо для нашої нації – це діти, які пішли з життя завчасно...

Нагадає про ті події отець Рафаїл (Стефорак) з храму Василя Великого в Києві, неподалік Майдану Незалежності. Разом з Михайлівським монастирем Василівський храм першими відкрили свої двері для поранених. «Не було тоді поділу на католиків, православних чи далеких від Христа – всі були об'єднані однією ідеєю... І дуже важливу місію виконали «Матері в молитві», в якій кожен намагався прислу-

житися чим тільки міг. Спільнота в Україні також збирається на молитви за наших дітей та за мир і спокій в Україні», – сказав отець Рафаїл.

Перегукувалася із сьогоденням і лекція «Українські новомученики – покровителі християнських родин» сестри Єлисавети, Чину Святого Василя Великого, про християнських жертв режимів, таких як владика Миколай Чарнецький (пережив 600 годин допитів і тортур), священномученик Роман Лиско, владика Василій Величковський та Зенон Ковалик, які слідуючи словам Святого Письма: «Візьми свій хрест і йди за мною», наперекір інстинктам самозбереження обрали мученицьку смерть. «Офіційно проголошено 27 мучеників Папою Іваном-Павлом II (Йосафата Гордашевська – 28-ма, але визнана блаженною). Насправді ж їх значно

Благословення від отця Маріо

більше...», – ділиться сестра Єлисавета.

Продовжив зустріч акафіст з отцем Еміліаном до Пресвятої Богородиці з благословенням керівників молитовних груп та оздоровчою молитвою (о. Теодосій Ільницький). Перед завершальною Святою Літургією молилися вервицею за Україну молодіжна група «Чисті серця». Спів суголоссям здійснюється під склепінням храму, з вітражів зачудовано спостерігають за таїнством неначе живі лики святих... У просякнутому духом молитви храмі кожен з прочан веде з ними свій діалог... Храм потроху потопає в передвечірніх сумерках і порожніє. Паломники поволі розходяться по домівках, несучи в серцях теплоту молитви за своїх і всіх дітей світу, адже для християн чужих дітей не буває...

Лідія Йонка
Фото Романа Верхняка

КАРПАТИ – ВАТРА: 2:2. І ТРЕТІЙ «ТАЙМ»

19 жовтня на спортивному полі в Клифтоні (штат Нью-Джерсі) відбулася товариська зустріч між любительськими футбольними командами «Карпати» (Пасейк, Нью-Джерсі) і «Ватра» (Лонг-Айленд, штат Нью-Йорк).

Під звуки національного гімну Америки гравці «Ватри» виносять на центр стадіону американський прапор. У виконанні заслуженого артиста України Павла Доскоча лунає національний гімн України й на середину поля виходять футболісти «Карпат» з український державним прапором.

Після щирого привітання вболівальників й побажання гравцям перемоги розпочинається сама гра. За команду «Ватра» грали: воротар – Бербенюк Мирон (Торговиця, Івано-Франківщина), захисники: Роман Дяків (Коломия), Іван Косменко (Снятин), Даніел

Урочистий момент відкриття матчу

Разік (Польща), Василь Микитин (Тернопіль), Ігор Жук (Тернопіль), півзахисники: Ігор Кузьмиха (Тернопіль), Міхал Кільчевський (Польща), Джонас Юзайтіс (Литва), Деніс Бонтанегро (США), Богдан Качараба (Новий Розділ, Львівщина), нападники: Ігор Мисак (Львів), Лауринас Станкайтис (Литва).

За нью-джерзійську команду «Карпати» виступали: Олег Паранчак, Степан Крижановський, Василь Борецький, Андрій Веприк, Юрій Антошків, Вадим

Мельничук, Іван Легкий, Олег Візняк, Іван Вірний, Петро Стефурак, Василь Пентраш, Дмитро Погребенник, Святослав Середка, Богдан Васько, Михайло Ємчук, Тарас Вишинський, Олександр Купина, Роман Андрішин, Іван Дудкевич, Ігор Паранчак, Олег Ольхов, Михайло Бовдус. Кращим гравцем матчу в команді «Карпати» визнано Олександра Купину, кращим бомбардиром цієї дружини – Михайла Бовдуса. Голи в «Карпатах» забили В. Мельничук та М. Бовдус.

На думку багатьох глядачів, при явній перевазі команди «Ватра» місцевий суддя зводить рахунок гри до 2:2. Відтак, кращим гравцем зустрічі в команді «Ватра» визнано захисника Івана Костенка, який родом зі Снятина, що на Франківщині. Кращим бомбардиром цієї дружини став литовець Станкайтис Лауринас, який забив 2 голи. Після гри відбулася церемонія вручення призів. Кубок, на жаль, залишився не врученим до наступного разу. Був і третій «тайм», де всі непорозуміння стерлися завдяки взаємним доброзичливим, теплим словам і одній спільній думі про Україну, її біль і нашу віру в її краще майбутнє. Чудова музика й пісні у виконанні Павла Доскоча спонукали всіх до танців та веселощів. Отож, частіше треба зустрічатися. Адже свято ми завжди створюємо самі. До нових зустрічей!

Богдан Качараба
Лонг-Айленд

ПОПРАВКА
Дорогі читачі!
У номері «Нової газети»

39 (297) в інтерв'ю під назвою «Останній командарм» допущено прикруп помилку – у даних про співрозмовника, останнього головнокомандувача УПА Василя Кука в частині тексту, коли він став членом ОУН, неправильно вказано рік – 1919, хоч насправді він вступив до юнацтва Організації Українських Націоналістів в 1929 році, коли йому виповнилося лише 16 років. А з 1932 року був членом Золочівської повітової екікутиви ОУН.

Редакція перепрошує за цю помилку, допущену з технічних причин, і дякує нашому постійному читачеві Миколі Галіву за те, що він звернув на неї увагу й повідомив про це редакцію.

У ГРОМАДІ

23 жовтня, минулого четверга в Українському Інституті Америки відкрито виставку «Майдан. Україна. Шлях до свободи».

Останні кілька місяців я більше не дивлюся ані відео, ані кінофільмів про смерть на Майдані й Східному фронті. Не вистачає ні сліз, ні слів. Й, очевидно, не тільки в мене. Минулого четверга в Українському Інституті Америки відкрилась виставка «Майдан. Україна. Шлях до свободи». Найбільша її цінність, напевне, в тому, що в трьох залах пред-

ставлено оригінальні артефакти з Майдану: оригінальні шматки бруківки, яка була наймасовішою зброєю в ті страхотливі дні й ночі, оригінальні щити з написами «З нами Бог!», оригінальні пляшки з-під «коктейлів Молотова», чийсь оригінальний, до половини обгорілий ватник, маски, шоломи... Біля одного експонату я порушила експозиційне табу й доторкнулася до нього рукою, погортала. На другій сторінці мініатюрної книжечки вгорі дрібним шрифтом було написано «Євангеліє від Луки». На сторінках чорні сліди від чийось пальців, які, можливо, до того тримали в руках шину, а може видлушпували бруківку на Хрещатику... Згадалося, як журналіст «Історичної правди» Вахтанг Кіпіані тут, в Америці, розповідав, як однієї ночі їх попередили, що «Беркут» готує штурм і Майдан став плече-в-плече, подих-у-подих. Було справді страшно. Він не знав, хто стоїть позаду нього, але в того, невідомого, раптом задзвонив телефон і він комусь тихо, одним тільки словом відповів: «Можу...» І почав читати молитву: «Отче наш, сущий на небесах...» «Особисто я тоді майже фізично відчув, - згадував Вахтанг, - що цієї ночі з нами нічого не станеться, бо з нами Бог...»

ДВІ ВИСТАВКИ – ОДИН МАЙДАН: ПРАВДА ПРОТИ КРИВДИ

На прес-конференції перед відкриттям виставки Сергій Фоменко, її куратор, лідер гурту «Мандри», розповів, що хотів показати світові правду про те, як революція Гідності змінила Україну – як зневіроне українське суспільство раптом прокинулося й перестало боятися... В Українському Інституті Америки представлено оригінальні роботи фотохудожника – портретиста Ігоря Гайдая, фотографів-документалістів Максима Дондюка, Антона Трофимова, Олександра Гляделова, який побував у багатьох гарячих точках і з яким ми співпрацювали ще в

Сергій Фоменко в супроводі скрипки Кирила Бородіна виконує власні пісні, які лунали на Майдані і в зоні АТО

говорили, представляючи своє бачення на відкритті виставки, і з того, що вирушили в таку подорож світом, узявшись показати і розказати йому «українську правду».

До Америки експозицію вже встигли побачити в Європі. Реакція була різною. Коли в день її відкриття в Німеччині Матвій Вайсберг розфарбовував у синьо-жовті кольори шматок берлінського муру під радянською зіркою при вході в музей, де колись стояв прикордонний стовп між НДР і ФРН, на нього агресивно накинулися захисники Путіна, обзиваючи художника фашистом і членом «хунти».

Подібна ситуація сталася й зі мною, коли всередині вересня в Нью-Йорку, у величезному салоні Eyebeam, що в престижному мистецькому районі Челсі на 21-й вулиці, експонувалася виставка «Material Evidence». «Syria, Ukraine... Who's next?» й я мала необережність жінку років 65-70, яка приїхала 26 років тому з Одеси, попросити поділитися враженнями від експозиції.

Тоді виставка з сотень постерів, розклеєних крупним планом в підземках, на автобусах й інших публічних місцях, обіцяла показати унікальні артефакти, відео- й фотоматеріали про країни, охоплені громадянською війною, й дивовижним чином збігалася з початком роботи чергової сесії Генеральної Асамблеї ООН, коли до Нью-Йорка з'їжджалися політики й журналісти з усього світу,

Коли я, оглянувши тенденційно підібрані фотокартки без авторства, перепитала в куратора Бенджаміна Гіллера, який живе в Німеччині, чому під цими авторськими роботами немає імен авторів-фотожурналіс-

Фрагмент відкриття виставки

оприлюднення їхніх імен може загрожувати безпеці їхнього життя. Така відповідь мені відразу ж нагадала «зелених чоловічків» без опізнавальних знаків на території Криму й Донбасу. А на запитання, хто організатор виставки і звідки такі шалені кошти на рекламу (для кращих фотожурналістів-учасників цього проекту в грудні обіцяно три спеціальні премії – по 20, 15 і 10 тисяч євро), Лана Андреева, асистентка куратора експозиції, розповіла казкову історію про те, що під час експозиції в Берліні одного невідомого й, звісно, безіменного чоловіка настільки вразила ця виставка, що наступного дня він приніс мішок готівки й залишив її як добродійний дар, без пояснень.

На «Material Evidence. «Syria, Ukraine... Who's next?» також було представлено «артефакти»: наприклад, майданний

вих мітингів і безладдя!». Було виставлено навіть прошитий вогнем і димом, з поплавленими дверима й вибитими вікнами «воєнний» мікроавтобус. «А як ви привезли з Києва цей експонат?» – здивувалася тоді я.

«А це автобус не з України, а з Сирії, – спокійно, немов не розуміючи, що мається на увазі, відповів Бенджамін Гіллер. У не-посвяченого в деталі відвідувача, який скурпульозно не стежить за політичними подіями, мало б скластися враження, що Сирія і Україна – це одне й те ж. І така «картинка» спрацювала. Я бачила й чула на власні вуха-очі, як туристи з Голландії записували в книзі відгуків: «Війна – це жахливо... Дякуємо за виставку...»

Війна – це справді жахливо. Тим паче війна проти власного народу... Важливо, очевидно, щоб це розуміли не лише ми, українці України, Америки, Канади... На виставці я зустріла молодшу дівчину Марійку Дембер з Коннектикуту. Вона приїхала сюди разом зі своїм американським приятелем Стівеном. Я поцікавилася, чи розуміє він, що відбулося й відбувається в Україні, на що той відповів, що, власне, прийшов сюди, аби спробувати зрозуміти. Це нам, українцям усього світу, здається, що якщо не всі, то майже всі люди на планеті знають і поділяють наш біль, наші турботи, наші плачі. Але це зовсім не так. Тому якщо кожен з нас прийде сюди не лише сам, а разом зі своїм американським приятелем, колегою, сусідом, світ знатиме про нас більше. Й, можливо, кривди на світі стане бодай на одну виставку менше.

Виставку «Майдан. Україна. Шлях до свободи» на численні прохання продовжено до 10 листопада цього року. Адреса Українського Інституту Америки в Нью-Йорку: 2 East 79 Street (and 5 Avenue).

**Катерина Боруш
Фото УІА**

У дні приїзду на Генеральну Асамблею ООН глав держав і урядів десятки нью-йоркських автобусів і поїздів у підземці за путінські гроші було обклеєно плакатами «Syria, Ukraine... Who's next?»

тів, які їх знімали (адже кожен справжній журналіст, який тим паче працює в «гарячій точці», навпаки, прагне, щоб його ім'я на міжнародній виставці було надруковане великими літерами), він відповів, що ці журналісти працюють у зоні конфлікту й

портрет Тараса Шевченка, але з підписом «Рунвіра», «коктейлі Молотова», але на тлі двох гігантських фотокарток-антиподів Києва «до» і «після» революції: «Погляньте, яким чистим був Київ до Майдану!» і «Дивіться, як Київ виглядає тепер, після масо-

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

9.9% APR*

VISA PLATINUM Credit Card

**Без
Щорічної
Оплати**

**Заповніть
Аплікацію
Онлайн**

300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

**Full
Financial
Services**

*Annual Percentage Rate. Річна % ставка на день 30 вересня 2014р. становить 9.9%. Сконтактуйтеся з Касою "Самопоміч", щоб довідатися сучасні ставки, які міняються. Ця пропозиція чинна від 5 вересня 2014 р. і може бути скасована без попереднього повідомлення. Тільки для дійсних і нових членів Кредитівки. За додатковою інформацією телефонуйте на № 888.222.8571.

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

**Осінь: час переглянути свій бюджет.
Чи задоволені Ви відсотками, які одержуєте
у Ваших банках? Якщо ні – перевірте наші!**

**Перевірте, де ваші ощадності. Якщо в нас, будьте спокійні.
Якщо ні, то скільки дивидендів вони платять?**

Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні
дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Зацікавлені в покупці власного будинку?

**Подавайте
заяву на
іпотечний
кредит і
отримайте**

**знижку
\$500**

**від вартості
оформлення
заяви!***

Примітки: Знижка \$500 поширюється тільки на перші моргеджі і перефінансування; знижка поширюється тільки на заяви, які затверджені і буде застосована після завершення процесу покупки. Будинки має бути в межах 100 миль від УФКС філії. Відвідайте rufcu.mortgagewebcenter.com для поточних процентних ставок і заповнення аплікації онлайн. УФКС має право змінити або скасувати цю пропозицію в будь-який час без попередження. Зверніться до нас для більш детальної інформації по телефону 877-968-7828.

Terms & Conditions: *\$500 Mortgage Application Fee discount is valid at all Ukrainian FCU branch locations and applies only to first mortgage purchases and refinances. Discount will be applied at the time of closing; only approved and closed mortgages qualify for the \$500 application fee discount. Property must be within 100 miles of the nearest Ukrainian FCU branch. Ukrainian FCU reserves the right to terminate this offer at any time without any further notice. Membership subject to eligibility. For current rates and to apply online please visit rufcu.mortgagewebcenter.com. Ukrainian FCU NMLS ID: 462478.

**Apply for a SAVE
mortgage
and \$500**

We'll waive the mortgage application fee when you apply in person or online.*

•Visit a UFCU Branch and apply in person
•Apply online at www.rufcu.org

www.rufcu.org
877-968-7828

UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION

УКРАЇНСЬКА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

Federally insured by NCUA
EQUAL HOUSING LENDER

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH ALBANY, NY | SACRAMENTO, CA | SYRACUSE, NY | BOSTON, MA | PORTLAND, OR | BUFFALO, NY | VANCOUVER, MA | WEBSTER, NY
OFFICES 518.266.0791 | 916.721.1188 | 315.471.4074 | 781.493.6733 | 503.774.1444 | 716.847.6655 | 360.597.2096 | 585.545-6276

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Більшість американців та іноземців їдуть до Вайомінгу, аби стати бодай на кілька днів частиною його унікальної природи. На північному заході штату, на території, яка більша за деякі європейські країни, розкинувся Єловстоунський національний парк. Це гігантська природня кальдера, яка й досі пашиє лавовою «подушкою» під скелястим плато, з гарячими озерами, гейзерами і хмарами пари, з дикою, незайманою природою. Але, якщо Єловстоун знають у всьому світі, то про національний парк Гранд-Тітон – лише ті, хто його відвідав. Побувати в ньому ми, чесно кажучи, не планували. Тітон також трапився нам по дорозі, на зворотньому шляху. Просто з'ясувалося, що магістраль, якою ми планували повернутися до Солт-Лейк-Сіті, на ремонті, але є інша автострада. Й коли ми почали її вивчати й розглядати «в картинках», то побачили, що ця дорога веде через справжню казку...

... Коли, проминувши південну браму Єловстоуну, їдеш Меморіальною алеєю, почувався Рокфеллером. Навіть якщо в тебе в руках кермо не «Ролс-Ройса», на руці не «Ролекс» і в кишені не платинова дебітна картка з багатьма нулями. На початку минулого століття, потрапивши випадково в ці Скелясті гори, Джон Девінсон Рокфеллер-молодший, єдиний син з п'ятьох дітей уславленого власника Standard Oil Джона Д. Рокфеллера, не думав про це, напевне, також. Хотілося зрозуміти, а про що він думав, що почував, дивлячись на це саме небо, милуючись цими самими сніговими вершинами, зачаровуючись цими самими плесами озер, вирішивши одного дня «роздати» всю цю красу людям. Хоча міг залишити собі або конвертувати її в нові мільйони й мільярди. Видко бувають і в житті багатіїв моменти, коли вони вдумуються в Христові слова «Важко багатому увійти в Царство Небесне...» й роблять благії справи.

На початку XX століття вслід за залізницею сюди прийшла й індустріалізація, намагаючись, напевне, якомога швидше зробити казку реальністю. У 1907 році Бюро меліорації США побудувало на річці Снейк дамбу, поблизу того місця, де вона витікає з озера Джексон. Але в 1910 році дамбу прорвало, наступного року її замінили новою. У 1916 році дамбу збільшили, й рівень води в озері піднявся ще на цілих 12 метрів. Весь цей індустріальний проект задумувався заради зрошення картопляних

полів Айдахо. Подобалося це не всім. Такі будівельні плани поблизу озер в районі хребта Тітон стурбували управляючого парком Горіса Олбрайта, й він почав день і ніч думати, як врятувати цю красу. Й надумав розширити парк, надавши таким чином озерам «охоронну грамоту». Захисники довкілля висловились за розширення території парку також, настільки, щоб він включав хребет Тітон – своєрідну діадему цих місць. Однак мешканці долини Джексон-гоул виступили проти такого «зазіхання» на їхній життєвий простір, але залюбки сприйняли ідею створення окремого парку, включаючи Тітон і шість озер біля його підніжжя. Процес пішов. Після схвалення ідеї Конгресом президент Калвін Кулінж підписав 26 лютого 1929 року указ про створення національного парку Гранд-Тітон площею 39 тисяч гектарів.

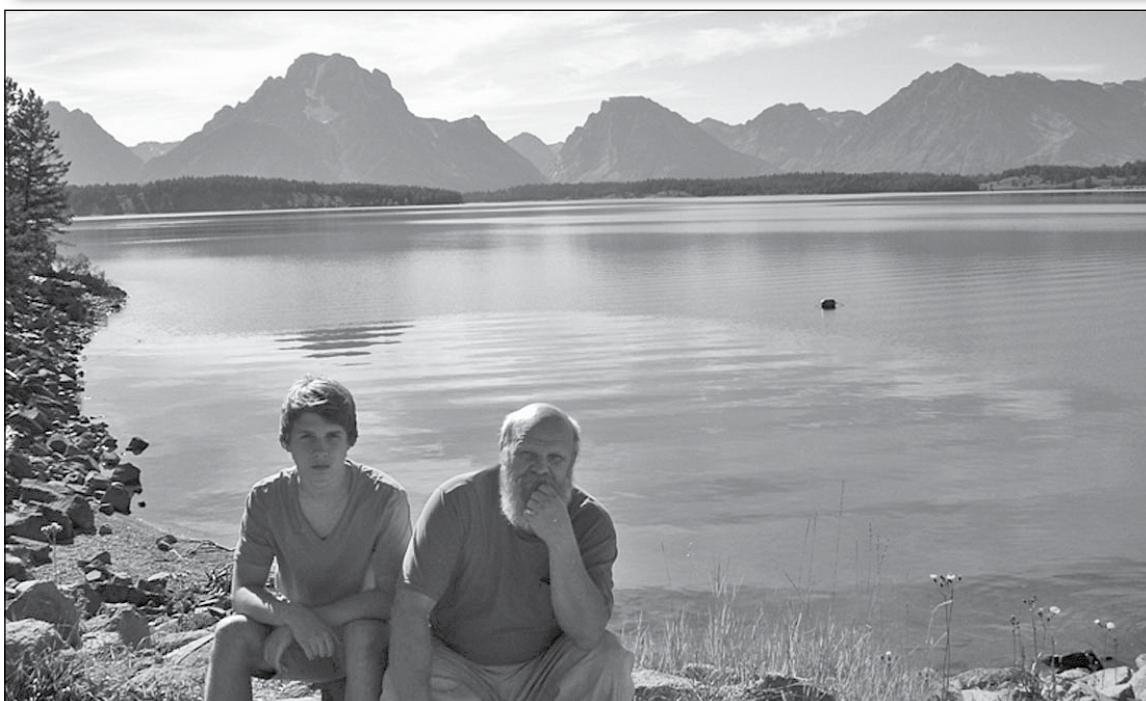
Гірський хребет – розкішна діадема Національного парку Гранд-Тітон

ШПАРКА РОКФЕЛЛЕРА У ВЕЛИКОМУ ТІТОНІ

Наша довідка: Гранд-Тітон (Grand Teton) – національний парк США в штаті Вайомінг. Розташований за 16 кілометрів на південь від Єловстоунського національного парку, фактично є його продовженням. Загальна площа – 130 тисяч гектарів. Включає в себе велику частину гірського хребта Тітон і північну частину долини Джексон-гоул. Природа парку збереглася майже в незайманому вигляді з доісторичних часів. У Гранд-Тітоні живе більше 60 видів ссавців, 300 видів птахів, тисячі видів комах.

Територія Гранд-Тітона і Єловстоуну разом з довколишніми лісами та іншими природоохоронними зонами, що прилягають до неї, утворюють унікальну екосистему Великий Єловстоун площею 7,3 мільйона гектарів, яка є однією з найбільших на планеті законсервованих екологічних систем.

Гранд-Тітон отримав статус національного парку в 1929 році. У 1943-му його було оголошено національним пам'ятником природи, а долина Джексон-гоул, яка в 1950-му стала частиною заповідника, стала одним з найпопулярніших гірськолижних курортів світу. Гранд-Тітон входить до десятки найбільш відвідуваних національних парків США – до 4 мільйонів відвідувачів щороку.

Тітонські гори мільйони років поспіль милуються своєю красою, задивляючись у люстерка довколишніх озер

Але й це ще не все. Коли наприкінці 1920 року Джон Девінсон Рокфеллер-молодший відвідав Тітон, більша частина долини Джексон-гоул залишалася в приватних руках. Горіс Олбрайт і Рокфеллер обговорили способи збереження долини від комерційної діяль-

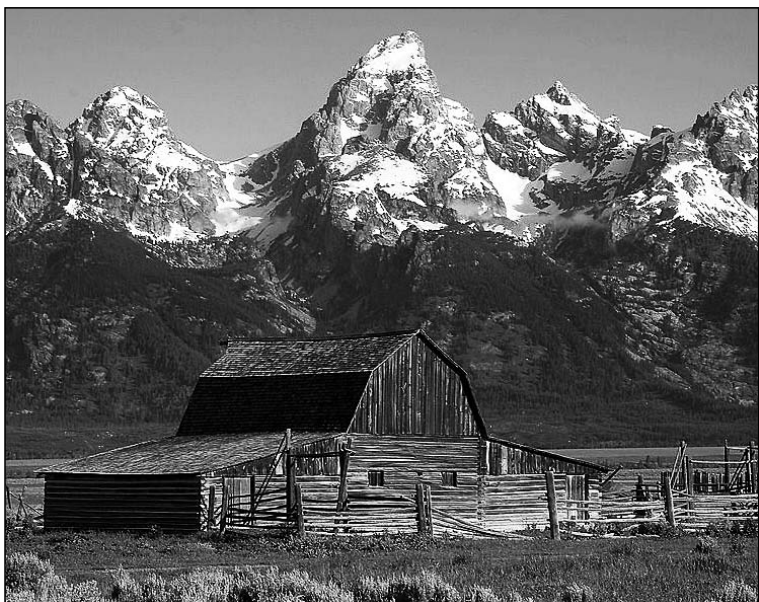
ності й домовилися про один «хитрий трюк». Рокфеллер почав скуповувати власність у Джексон-гоул через компанію Snake River Land Company, але не всі знали навіщо. Горіс Олбрайт знав – щоб передати її Службі національних парків з умовою, що на них ніколи

не проводиться жодної забудови чи сільськогосподарських робіт.

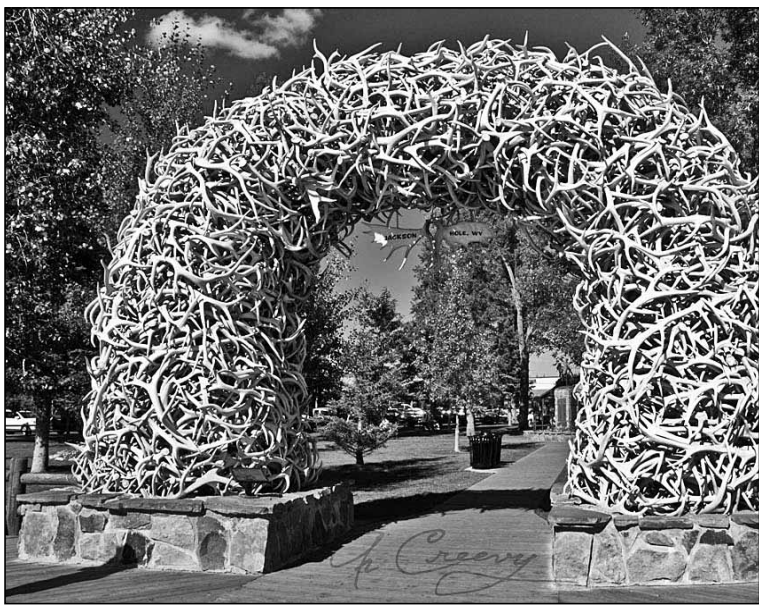
У 1930 році цей план було представлено населенню регіону й його не зрозуміли – надто підозрілими видалися доброчинні наміри ще донедавна хижого й ласого до великих гро-

шей мільярдерів. Не підтримав філантропа й Конгрес. У 1942 році Джон Девінсон Рокфеллер написав листа міністру внутрішніх справ США Гарольду Ікесу, який рекомендував Франкліну Рузвельту скористатися своїм правом, яке дозволяє президенту країни створити природоохоронну територію без схвалення Конгресу. Що й було зроблено для проголошення національного пам'ятника природи Джексон-гоул. І Рузвельт прислухався. Так у 1943 році на 89 тисячах гектарів, пожертвованих Рокфеллерами, постав національний пам'ятник природи Джексон-гоул. У 1972-му його приєднали до національного парку Тітон і на знак вдячності дорогу, що веде від південної брами Єловстоуну через Тітон-парк назвали Меморіальною алеєю Джона Девінсона Рокфеллера.

Гори зі сніговими вершинами завжди виглядають захоплююче. А гори з білими шапками, які задивляються в дзеркала нескінченних озерних плес, зачаровують. Тітон – це не менше диво світу, ніж Єловстоун. Гранд-Тітон – це частина Скелястих гір, через які, неначе хребет гігантського динозавра, простягнувся ланцюг з цілої низки могутніх піків, над якими домінує вершина з однойменною назвою. Біля підніжжя та на схилах гір, в долині Вайомінг, видніються незліченні великі й мініатюрні озера, потічки, джерельця. А довкола скільки бачить око, стоять дрімучі густі хвойні ліси. Недаремно ж ЮНЕСКО назвало Національний парк Гранд-Тітон одним з найкрасивіших і найоригінальніших місць на землі.

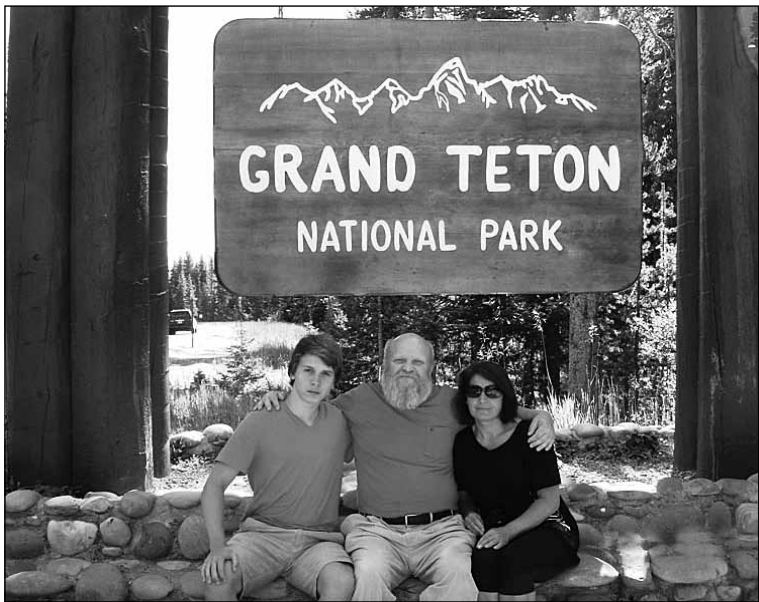
У Тітоні й досі збереглися хатинки перших білих поселенців

Арка з оленьких рогів у колишньому рокфеллерівському володінні в Джексон-гоул – тепер це знаменитий гірськолижний курорт

Не стріляйте у лосів!

Гранд-Тітон. Фото на згадку

У тутешніх місцях багато географічних об'єктів було названо франкомовними ірокезами та канадійськими «траперами» (купцями-торгівцями хутром) французького походження. Так, французьке *les trois tetons* (the three teats) «Ле Трєа Тітонс» було скорочено до Тітонс.

Тітон як наймолодший хребет Скелястих гір почав формуватися лише 6-9 мільйонів років тому. Він проходить майже точно по меридіану вздовж активного розлому. Східні схили його круто обриваються до долини Джексон-гоул, а західні – більш похило, до долини Тітон. Крім найбільшої вершини Гранд-Тітон (4199 метрів), в гряді є ще 9 піків висотою понад 3658 метрів. 8 з них розташовані між каньйонами Аваланчі і Каскади й утворюють Катедральну групу (Cathedral Group).

У 1804-1806 роках експедиція Льюїса-Кларка, повертаючись з узбережжя Тихого океану, проходила на північ від регіону Гранд-Тітон. Один з її учасників Джон Колтер приєднався до двох мисливців-«траперів», які вирушали на захід за бобровими шкурами. Колтер, очевидно, був першим некорінним мешканцем, який пройшов через долину Джексон-гоул й першим побачив дивовижної краси хребет Тітон. Принаймні, на одному з перевалів, в поселенні Тітонія, в 1931 році було знайдено «Камінь Колтера» (камінь, вирізаний у формі голови з надписом «Колтер» на одному боці і цифрою «1808» – на іншому).

Пізніше, вслід за ним прийшли інші «маунтмени» та експедиції, які шукали тут золото й місця, багаті на пушнину. Після 1810 року американські й британські торговельні компанії змагалися за контроль над пушиною в Північній Америці. Кінець конкуренції поклала Орегонська угода 1846 року, оголосивши цю територію частиною США. У 1820-ті роки було створено Хутряню компанію Скелястих гір, яку очолили три особи, серед яких і Девід Едвард Джексон. Саме на честь нього названо долину, яка тягнеться східніше від хребта Тітонських гір, – Джексон-гоул (Шпарка Джексона).

Коли перші дослідники і першопрохідці прийшли в район Гранд-Тітон, а було це в перше десятиліття XIX століття, то зустрілися зі східними племенами шошонів, більша частина яких жила в горах. «Блідолиці» називали їх «бараноїдами», а вони самі себе – «тукудика», що означало «ті, що харчуються бараниною». Пояснювалося це «прізвисько» дуже просто – основною здобиччю шошонів були гірські снігові барани. Індіани продовжували жити за тими законами, що й їхні предки, свято вірячи, що існує великий духовний зв'язок між ними й Тітоном, який оберігає їх від лихих людей. Але, з'ясувалося, що не від усіх: «тукудиків» спіткала така ж доля, як і тисячі ін-

ших індіанців: з Тітону та Єловстоуну шошонів виселили в резервацію Вінд-Рівер, за 160 кілометрів на південь від долини Джексон-гоул, яку було дозволено обрати їхньому вождєві Вашакі.

Парк же отримав свою назву від найвищої гори в хребті Тітон, яка здіймається на два кілометри вище над Джексон-гоул. Сьогодні завдяки Рокфеллерам у цій долині дозволяється лишень зводити дачі-ранчо й доступно це далеко не всім – у таких відпочинкових оселях живуть найбагатші люди Америки. Тут обладнано гірськолижні траси, але відпочивати в Джексон-гоулі можна в будь-яку пору.

Найбільше з безлічі тутешніх озер Джексон тягнеться на 24 кілометра. Найбільша ріка парку – Снейк. Ідучи вздовж неї, ми все поривалися скупатися, але, з'ясувалося, що вода в ній прехолоднюща, бо приймає в себе всі струмки-потоки-ріки, що стікають від танучого снігу з гір у долину Джексон-гоул. А в районі хребта Тітон більше 10 великих льодовиків.

Ця заповідна зона – рай для диких тварин, господарями серед яких почуваються гігантські ведмеді гризли. На схилах гір можна побачити стада бізонів, які мирно пасуться. І тільки тут, у Вайомінгу, можна спостерігати унікальне явище: разом з бізонами пасуться й лосі, які, зазвичай, в інших регіонах воліють бути самітниками. Хоча Гранд-Тітон – єдиний національний парк, де дозволено полювання на лосів. Але лише в певній частині й в певний період року. Прихильники такого полювання переконують, що це виправдано, бо без відстрілу стадо лосів зростатиме й це матиме негативний вплив на рослинність. Опоненти ж, навпаки, кажуть, що в заповіднику завелось й без того надто багато хижаків, а полювати на лосів у сучасному світі – це жорстоко.

...Мальовнича алея Рокфеллера справді здавалася казкою. Але наш GPS почав попереджати, що незабаром потрібно звертати вбік. Призупинившись у інформаційному центрі для туристів, який стояв обабіч дороги, хотіли пересвідчитися, чи правильно їдемо. «Правильно», – привітно усміхнувся молодий рейнджер й трохи замешкався, а потім через хвилину додав: «Але дорога там уже нерокфеллерівська...».

Що це означає, ми зрозуміли, скрутивши з алеї на вуличний шлях, а потім ще вуличний, аж поки не в'їхали в ліс, і дорога перетворилася на стежку з асфальтом, дуже схожим на українські сільські дороги. Ліс підступав до дороги суцільною стіною. Сутеніло. З півгодини ми тряслися вечірнім лісом без жодної живої душі довкола й жодного зустрічного авто, не перестаючи дивуватися, чому не можна зробити в'їзд до Тітонського національного парку платним (досі цей парк – без-

платний) і таким чином назбирати бодай трохи грошей, щоб полатати тутешні шляхи-дороги.

Зрештою, ліс так само несподівано порідів, розтанув, розчинився у вечірніх сутінках, і стежка знову перетворилася на широку добротну магістраль. Проїхали містечко чи, точніше, село з позначкою, що в ньому мешкає 200 осіб, потім ранчо, за ним ще одне... Ми вже звикли до монументальних арок ранчо, створених з трьох гігантських грубо тесаних колод. Погляд вихопив ще одну, яка нічим особливим не відрізнялася від інших, які бачили на просторах і Айдахо, і Вайомінгу, і Монтани. Але за кількості метрів помітили невеличку вивіску «Заповідник імені Лоренса Рокфеллера». Призупинилися. З'ясувалося, що крім долини Джексон-гоул, Рокфеллери мали на тітонських просторах й ці розкішні володіння, а в 2001 році вирішили також передати 448 гектарів людям, у всенародне, так би мовити, користування, заснувавши на його території заповідник імені Лоренса Рокфеллера, представника вже третьої генерації знаменитої династії. До цього дарунку, правда, було прикріплено спеціальний «супровідний лист»: «...Передаємо цей дар людям, щоб кожен, хто бажає, міг приїхати сюди й відчути свою духовну й душевну єдність з красою тітонського довкілля...»

Напевне, саме тому в Тітоні, можливо, більше, ніж будьде, відчувається Рокфеллером, який зрозумів, що не все в світі можна приватизувати. Від багатства, яке раптом впало тобі до ніг і належить тобі, бо ти й є частиною цього багатства. І цього фіалкового високого неба, і цих засніжених суворих вершин, і цих мовчазних вересневих лісів, і цих нескінченних чистих блюдець-джерел... Бо хіба можна приватизовувати красу, яку Всевишній створив для всіх нас...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Нью-Йорк –**

**Вест-Єловстоун –
Джексон-гоул – Нью-Йорк**

**Життя без подорожей
неймовірно нудне й
нецікаве. Але вирушати в
дорогу навмання не варто - побутові й дорожні
проблеми можуть зіпсувати
всю вашу відпустку.
Краще зверніться по допомогу до туристичної
агенції New Tours, яка по-
лагодить всі проблеми і
зробить вашу поїздку незабутньою.
Тисячі маршрутів в Америці та світі.**

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

Book Presentation:
"Fall River" by Alexander J. Motyl
 Alternative Book Press, 2014.

November 7, 2014 at 7:00 pm

Based on the life stories and personal memories of the author's mother, uncle, and aunt, "Fall River" is a multi-dimensional exploration of how family history, Ukrainian roots, and European war shaped the personal destinies of three Ukrainian Americans who were born in Fall River, grew up in interwar Poland, and returned to an America that was as alienating as it was welcoming. Narrated from different, though intersecting, perspectives, "Fall River" paints a complex portrait of American emigrants forced by fate to become Ukrainian refugees and European immigrants.

Admission \$8 (including gallery access)
UIA Members Free

Ukrainian Institute of America,
 2 East 79th St., New York, NY 10075
www.ukrainianinstitute.org

Fall River

ALEXANDER MOTYL

ELIGIBLE MORTGAGES
 Conventional Fixed Rate Mortgages
 15, 20 and 30-year terms

NO CLOSING COSTS HOME FINANCING

Application Fee	\$—325.00	\$0
Appraisal Fee	\$—325.00	\$0
Commitment Fee	\$—495.00	\$0
Title Service Charges	\$1,300.00**	\$0
Government Recording Charges	\$—205.00	\$0
TOTAL CHARGES	\$2,650.00	\$0

*The No Closing Cost Mortgage Program is available for eligible new mortgages on primary residences and vacation homes. Internal and external refinances and investment properties are not eligible for this offer. Normal credit qualifications and other terms and conditions apply. This does not represent an offer to enter a loan agreement. Loans subject to credit approval. Products, rates and terms subject to change without notice. This offer is non-transferable and cannot be combined with any other offer.

**Title Service Charge based on a \$100,000 loan. Title service charges vary with the amount of the loan. Per diem interest fee is the responsibility of the member. Offer valid on applications submitted October 1, 2014 through December 31, 2014. Loans are subject to approval criteria, not all applicants will qualify. Offer is subject to change or withdrawal without notice. Minimum mortgage loan amount required is \$100,000.

To receive any product or service by the USFCU, you must be a member of the USFCU by opening a share (savings) account. All new memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location).

Main Office
 1729 Cottman Avenue
 Philadelphia, PA 19111
 Tel: (215) 725-4430

Somerton Branch
 14425 Bustleton Avenue
 Philadelphia, PA 19116
 Tel: (267) 351-4021

UECC Branch
 700 Cedar Road
 Jenkintown, PA 19046
 Tel: (267) 627-5317

Trenton, NJ Branch
 477 Jeremiah Avenue
 Trenton, NJ 08610
 Tel: (609) 656-0802

24th Street Branch
 2307 Brown Street
 Philadelphia, PA 19130
 Tel: (215) 232-3993

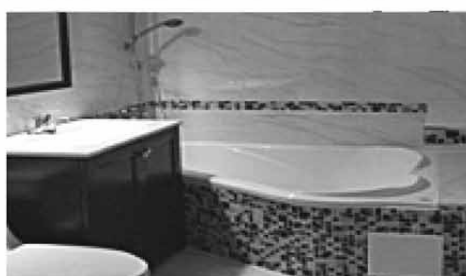
Federally insured by the NCUA

INTERIOR RENOVATION

Apartment/House/Office/Store

Компанія пропонує як повний ремонт так і частковий:
 ремонт кімнат, кухонь, ванних кімнат і т.ін.
 Painting, Drywall, Remodeling Bathroom and Kitchen,
 Hardwood Floor, Installation Moldings, Doors.

Хочете мати порядок, затишок і красу в своїй хаті – зверніться до нас!
Ви будете задоволені нашою роботою! Licensed & Insured

Телефони: (718) 340-3787-office (347) 649-4139- cell (Дмитро)
info@mycontractornyc.com. www.MyContractorNYC.com

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви • Апостиль • Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація • Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

*За інформацією відносно робочих годин
 або для призначення Вашого візиту
 просимо дзвонити за номером (212) 387-8683*

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003

Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

"Нова газета" -
 український громадсько-політичний тижневик.
 Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
 Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
 Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
 Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**
 Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
 Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
 та оголошень несуть рекламодавці.
 Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
 Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
 Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
 Established October 2008 in New York.
 Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
 Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
 Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
 Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints
 with the author of a printed material.
 Authors of printed materials are fully responsible
 for the content of their commercial Ads
 Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
 Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
 E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
 Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
 Ціна договірної

Дзеркало

ВІДЬКОВАЙ ДЕНЬ

Шабашем відгуляло
Оргій відьомських коло.
Відьма – та, що все знає
Зараз або ніколи.
Ніч така фантастична,
Ніч – пречисто-нечиста,
Правда, якось незвично:
Шабаш відьомський в місті.
Гей, мої потерчата!
Гей, русалки-чаклунки!
Вам не варто шукати
Дідька для порятунку...

Анна Багряна

Top four reasons to sign on to Bill Pay with Self Reliance New York*

- 1. E-statements**
- 2. No check to write**
- 3. No envelopes to lick**
- 4. No stamps to stick**

Just a click!

www.selfrelianceeny.org

SELF RELIANCE NEW YORK

Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON :

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE :

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government.

NCUA

the National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency.

* Member must maintain a share draft (checking) account at Self Reliance (NY) FCU.

